

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **43**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Morgenvergadering

van 7 juli 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
ONTSLAG VAN EEN VLAAMS VOLKSVERTEGENWOORDIGER	5
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN	5
EEDAFLEGGING	6
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	6
ACTUALITEITSDEBAT over de eedaflegging van twee Vlaamse ministers als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat	7
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	20
ONTSLAG VAN TWEE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING	20
VERKIEZING VAN TWEE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING	21
POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging in het bestuur	21
ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2007	
– 23 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	22
Artikelsgewijze bespreking	22
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Economische Partnerschapsovereenkomst tussen de Cariforum-staten, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Bridgetown op 15 oktober 2008	
– 308 (2009-2010) – Nrs. 1 tot in met 3	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fatma Pehlivan en de heren Johan Verstreken, Matthias Diependaele en Paul Delva betreffende de goedkeuring van de Economische Partnerschapsovereenkomst met de Cariforum-staten, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds	
– 536 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	22
Artikelsgewijze bespreking	25
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag ter bescherming van het cultureel erfgoed onder water, aangenomen in Parijs op 2 november 2001	
– 509 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	25
Artikelsgewijze bespreking	26
ONTWERP VAN DECREET tot instemming met de overeenkomst houdende stichting van de Europese Conferentie voor Moleculaire Biologie, opgemaakt in Genève op 13 februari 1969	
– 534 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	26
Artikelsgewijze bespreking	26

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met de overeenkomst houdende oprichting van het Europees Laboratorium voor Moleculaire Biologie, opgemaakt in Genève op 10 mei 1973 – 535 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	26
Artikelsgewijze bespreking	27
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid – 549 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	27
Artikelsgewijze bespreking	28
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het tweede Protocol bij het Verdrag van Den Haag van 1954 inzake de bescherming van culturele goederen in geval van een gewapend conflict, opgemaakt in Den Haag op 26 maart 1999 – 566 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	28
Artikelsgewijze bespreking	29
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens, de dames Liesbeth Homans, Valerie Taeldeman, Michèle Hostekint en Tinne Rombouts houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid – 349 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 13	
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Frank Creyelman, Christian Verougstraete, Johan Deckmyn en Pieter Huybrechts houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat de ontheffingen van de jaarlijkse belasting op niet-bebouwde percelen betreft – 133 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Pieter Huybrechts, Wim Wienen en Stefaan Sintobin en de dames Marleen Van den Eynde, Katleen Martens en Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de stilzwijgende vergunningsbeslissing in eerste aanleg betreft – 173 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3	
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Filip Dewinter houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de inplanting van religieuze bouwwerken betreft – 273 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Pieter Huybrechts en Stefaan Sintobin en mevrouw Marleen Van den Eynde houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de herhuisvesting van permanente bewoners van weekendverblijven betreft – 292 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Marino Keulen, de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem en Vera Van der Borgh en de heer Peter Gysbrechts houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de vrijstelling van de compensatieplicht bij ontbossing betreft – 327 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Patricia De Waele houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de herhuisvesting van permanente bewoners van weekendverblijven betreft – 377 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	30
Artikelsgewijze bespreking	39
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	39

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 10.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Irina De Knop, Kurt De Loor: ambtsverplichtingen;

Marleen Van den Eynde, Marc Vanden Bussche: familieverplichtingen;

Martine Fournier, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Katleen Martens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

■

ONTSLAG VAN EEN VLAAMS VOLKSVERTEGENWOORDIGER

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 1 juli 2010 neemt de heer Geert Bourgeois met ingang van 6 juli 2010 ontslag als Vlaams volksvertegenwoordiger.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is de heer Wilfried Vandaele. De heer Wilfried Vandaele heeft reeds zitting in het Vlaams Parlement als plaatsvervanger. Ik stel dan ook voor niet opnieuw over te gaan tot het onderzoek van de geloofsbrieven en de eedaflegging van de heer Wilfried Vandaele. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

■

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

De voorzitter: Dames en heren, door haar eedaflegging als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 6 juli 2010 is mevrouw Sophie De Wit geen lid meer van het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om haar te vervangen, is mevrouw Goedele Vermeiren.

Door haar eedaflegging als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 6 juli 2010 is mevrouw Caroline Gennez geen lid meer van het Vlaams Parlement.

Bij brief van 2 juli 2010 verzaakt mevrouw Inga Verhaert aan haar mandaat van tweede opvolger voor de kieskring Antwerpen, waartoe ze verkozen werd bij de verkiezing van 7 juni 2009.

De opvolger die in aanmerking komt om mevrouw Caroline Gennez te vervangen, is derhalve de heer Steve D'Hulster.

Door zijn eedaflegging als lid van de Senaat op 6 juli 2010 is de heer Frank Vandenbroucke geen lid meer van het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is mevrouw Else De Wachter.

Door zijn eedaflegging als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 6 juli 2010 is de heer Peter Vanvelthoven geen lid meer van het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is de heer Ludo Sannen.

Dames en heren, aan de orde is daarom het onderzoek van de geloofsbrieven van mevrouw Else De Wachter, de heren Steve D’Hulster en Ludo Sannen en mevrouw Goedele Vermeiren.

Het verslag van de griffier met de conclusies van het administratief onderzoek werd op de banken rondgedeeld.

Vraagt hierover iemand het woord? (*Neen*)

Mag ik aannemen dat het Vlaams Parlement het eenparig eens is met de conclusies van het administratief onderzoek? (*Instemming*)

De conclusies zijn aangenomen.

Ik roep mevrouw Else De Wachter, de heren Steve D’Hulster en Ludo Sannen en mevrouw Goedele Vermeiren uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger.

■

EEDAFLEGGING

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de eedaflegging van vier Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De Vlaamse volksvertegenwoordigers wordt verzocht bij het afroepen van hun naam hier vooraan aan het spreekgestoelte de eed af te leggen, die luidt als volgt: “Ik zweer de Grondwet na te leven.”

– *Mevrouw Else De Wachter legt de grondwettelijke eed af.*

Mevrouw De Wachter, ik ben blij u weer te zien. U kent de gewoontes van het huis. Ik geef u akte van uw eedaflegging.

Namens alle collega’s heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

– *De heer Steve D’Hulster legt de grondwettelijke eed af.*

Mijnheer D’Hulster, ik geef u akte van uw eedaflegging.

Namens alle collega’s heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

– *De heer Ludo Sannen legt de grondwettelijke eed af.*

Ook u bent een heel bekende verschijning hier, mijnheer Sannen. Ik geef u akte van uw eedaflegging. We heten u andermaal zeer hartelijk welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

Ik zie wel dat u nu op de tweede rij zit en niet op de eerste. Maar goed, dat is een zaak van de fractie. Nietwaar, mijnheer Crombez? (*Gelach*)

– *Mevrouw Goedele Vermeiren legt de grondwettelijke eed af.*

Mevrouw Vermeiren, ik geef u akte van uw eedaflegging.

Namens alle collega’s heet ik ook u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 60/34*)

■

ACTUALITEITSDEBAT over de eedaflegging van twee Vlaamse ministers als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik was wat verrast dat u mij als eerste het woord gaf. Ik ben namelijk gewend om het voorlaatste woord te krijgen. (*Gelach*)

Voorzitter, collega's, op een dag vind je de job van je leven, en dan ben je weg natuurlijk. (*Gelach. Applaus*)

U herinnert zich nog dat motto van Suzanne van Interlabor. Bij de N-VA luidt dat vandaag: op een dag vind je de job van je leven, en dan ben je natuurlijk heel even weg, en dan kom je weer even snel terug, zodat je de keuze hebt uit twee jobs. Op die manier begrijp ik hoe de N-VA aan die 500.000 jobs probeert te raken. (*Gelach. Applaus*)

Even ernstig, collega's. Samen met u heb ik met lede ogen moeten aanhoren hoe dit Vlaams Parlement vandaag publiek belachelijk wordt gemaakt door twee Vlaamse ministers die behoren tot een zogezegde V-partij, de N-VA, die het Vlaamse niveau als het belangrijkste zou moeten beschouwen. Het is een zelfbedieningscarrousel zonder voorgaande. Ik kan het alleen maar volmondig eens zijn met de woorden van de heer Van Rompuy, die zei: "C'est du jamais vu!" Of met politicoloog Carl De Vos, die schreef: "Ministers van een separatistische/confederale partij die het Vlaams Parlement zo neerhalen, is een triest dieptepunt in de Vlaamse ontvoogdingsgeschiedenis." In zijn boek 'Pleidooi voor een eerlijke politiek' noemt Ivan De Vadder dit gewoon kiezersbedrog.

Het is een staaltje van politieke zelfbediening dat niet streng genoeg kan worden veroordeeld. De politiek, waarin ik sinds een jaar werk, heeft eens te meer een slechte beurt gemaakt. En de twee heren schijnen het niet eens te beseffen. Hoe snel slaat de arrogantie van pas verworven macht toe? Blijkbaar zeer snel. En ook het geheugen raakt zeer snel aangetast. Herinner u wat minister Bourgeois in het verleden allemaal heeft gezegd. Ofwel is hij het vergeten, ofwel was het allemaal woordenkramerij. In februari 2009 luidde het nog: "Het kan niet dat je deelneemt aan verkiezingen en verkozen wordt, en dan niet gaat zetelen omdat je minister wordt op een ander niveau."

Van rechtlijnige moraalridder tot zwalpende opportunist. Want blijkbaar kiezen de twee N-VA-ministers voor werkzekerheid. Het is inderdaad ver gekomen wanneer twee Vlaams-nationalistische ministers kiezen voor werkzekerheid op het Belgische niveau dat ze zo verfoeien. Als het op hun eigen werkzekerheid aankomt, kiezen ze dus voor een federale sociale zekerheid. Lang leve de Belgische welvaartsstaat, ook voor de N-VA.

Het getuigt allemaal van weinig respect voor burger en parlement. Bij het begin van het politieke jaar had de parlamentsvoorzitter nochtans een plenumplan geschreven. Een van de weinige punten waarmee ik akkoord ging, was dat de regering meer respect moest tonen voor het parlement. Voorzitter, de N-VA spelt al jaren iedereen de les over politieke deontologie, maar waar staat u nu met uw roep om respect van de regering voor dit parlement? Nergens!

U kunt het respect nog niet afdwingen binnen uw eigen partij. Want door de fratsen van minister Muylers is gisteren de commissie Financiën en Begroting niet eens kunnen doorgaan en noodgedwongen uitgesteld tot na het zomerreces. De reden was dat 'toenmalig' minister Muylers immers ontslagnemend was en een ontslagnemend minister geen parlementaire vragen kan beantwoorden. Dit is gewoon een beschamende vertoning!

In die zin wil ik minister Lieten, die ook op federaal niveau verkozen is, feliciteren dat ze niet meedoet aan deze schertsvertoning. Ze heeft ten minste nog een heel klein beetje respect voor dit parlement en voor zichzelf.

Ten slotte richt ik mij tot de minister-president. Minister-president, u had van uw ministers een terughoudende opstelling gevraagd in de federale kiesstrijd. Nadat uw twee viceminister-presidenten op verkiesbare plaatsen zijn opgekomen, gaan twee ministers nu nog een stapje verder door een zelfbedieningsoperatie op te starten. U staat erbij en u kijkt ernaar!

Minister-president, op 12 mei 2010 hielden we in deze plenaire vergadering nog een debat over de gevolgen van de federale verkiezingen voor de werking van de Vlaamse Regering. U zei hier toen onder andere het volgende. “Er zijn twee collega’s die een lijst trekken. In de ministerraad hebben we besproken dat beide collega’s uitdrukkelijk hebben onderstreept dat hun taak en activiteiten als minister niet zullen lijden onder het feit dat ze een lijst trekken. Dat is heel belangrijk. U zult er samen met mij kennis van kunnen nemen dat dit ook effectief gebeurt.” Minister-president, u kunt nu samen met mij kennis nemen van het feit dat die twee heren serieus met uw voeten rammelen. De commissie Financiën is gewoon niet doorgegaan! Dit parlement wordt blijkbaar beschouwd als een poppenkast, enkel nuttig voor hun werkzekerheid.

Het wordt nog erger, want u verklaarde op 12 mei ook: “Samen met de collega’s heb ik vorige vrijdag in de schoot van de Vlaamse Regering klare, deontologische afspraken gemaakt.” Dan heb ik een vraagje: had u dit voor ogen toen u de afspraak maakte? Of mag de N-VA na de gewijzigde krachtsverhoudingen in het politieke landschap deze afspraken met de voeten treden?

Minister-president, de N-VA-ministers in uw regering zijn er blijkbaar niet gerust in dat uw regering in het zadel blijft tot 2014. Zij zoeken elders werkzekerheid. In mijn ogen is dit niet meer of niet minder dan een motie van wantrouwen van deze twee N-VA-ministers tegen uw regering! Begin alvast uw conclusies te trekken.

Ik wil mij ook nog even richten tot de N-VA-fractie. Toen de Franstaligen 3 jaar geleden hetzelfde toneeltje opvoerden, hebt u moord en brand geschreeuwd. Nu doet uw partij net hetzelfde en keurt u dit goed. Ik vraag mij het volgende af: “Wie gelooft die mensen nog?” Mijn partij, LDD, gaat een nieuwe invulling geven aan haar naam. Collega’s van de N-VA, misschien bent u daar ook aan toe. Wees voor een keer consequent en verander uw naam in wat u werkelijk bent: de Nieuw-Vlaamse Arrivisten. Want arrivisme is het enige woord dat ik kan bedenken voor dit schaamteloze vertoon.

Collega’s, waar het proza tekortschiet, komt de poëzie ter hulp. Vraag het maar aan die andere Van Rompuy. Niet Eric, niet Tine, niet Peter, maar Herman.

zie ze daar zitten, Bourgeois en Muylers
de Nieuwe Vlaamse vrij-buiters
alles mag en alles kan
voor het eigen loopbaanplan,
dit is er echt over
want niemand begrijpt
waarom zij niet in de regering bleven
ik wel
zie ze daar zitten ... de nieuwe tsjeven
(*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, minister-president, beste collega’s, toen ik de weekendkranten opensloeg, las ik dat een journalist in een kwaliteitskrant schreef dat dit debat vandaag eigenlijk overbodig is, dat het riskeert slecht amateurtoneel te worden, dat de oppositie een aantal zwakke en ongeloofwaardige argumenten zal gebruiken om de positie van de heren Muylers en Bourgeois aan te vallen en dat de meerderheid vervolgens een aantal zwakke en ongeloofwaardige argumenten zal gebruiken om die positie dan toch nog te verdedigen. Het zou volgens deze krant theater worden zoals het te voorzien en te verwachten

was omdat in elk geval de indruk gewekt wordt dat iedereen boter op het hoofd heeft. Ik wil daar toch een b mol bij maken, ik ben het daar niet volledig mee eens. Er zijn er weinigen in dit halfroond die zonder zonde zijn, maar wat we vandaag meemaken, is toch ongezien.

Ik wil een onderscheid maken tussen de problematiek van schijnkandidaten en kiezersbedrog. Schijnkandidaten zou ik omschrijven als kandidaten waarvan men weet of aanneemt dat ze op een lijst staan om na de verkiezing niet te zetelen in het parlement waarin ze net verkozen zijn. Kiezersbedrog definieer ik als een bedrieglijke daad waardoor de kiezers die op een bepaalde politicus stemden, zich achteraf bekocht voelen. Essentieel is dat het eerste zich vooraf afspeelt en van een veronderstelling uitgaat, het tweede speelt zich achteraf af en gaat van een vaststelling uit.

Laat me daar eens even dieper op ingaan. Als het over schijnkandidaturen gaat, moeten we mekaar hier in dit parlement de les niet lezen, we hebben bijna allemaal op een lijst gestaan bij de vorige federale verkiezingen, al wil ik dan nog – en dat is het debat van 12 mei, waar de heer Vereeck naar verwees – een onderscheid maken tussen bovenaan op de lijst staan en werkelijk op een verkiesbare plaats prijken, bovendien als minister, of onderaan op de lijst bij de opvolgers, als steunkandidaat. Ik geef toe dat de discussie opnieuw open is over de vraag of zelfs dat laatste kan, oorbaar is en correct is, maar dat laat ik in het midden. Het probleem is dat men mensen niet kan verbieden om op een lijst te staan. Dat is juridisch niet mogelijk, zelfs niet als ze al in een andere functie verkozen zijn, want het is een democratisch recht om kandidaat te zijn bij verkiezingen. Elke politicus mag dat en bij uitbreiding – gelukkig maar – elke mens. Ik ben er zelfs niet zeker van dat, wanneer we dit wettelijk zouden willen verbieden, het de toets van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en dus ook van het Hof van Straatsburg, zou doorstaan. Dit is de ene kant van het verhaal: het verhaal vooraf, voor de verkiezingen.

Kiezersbedrog speelt zich, zoals ik al zei, pas achteraf af, na de feiten, na de verkiezingen. Als je de schijnkandidatuur moeilijk of niet juridisch kan regelen, en daarmee bedoel ik bij wet of bij decreet, dan kan dat wel voor het verhaal achteraf, met andere woorden: je kunt kandidaten verplichten om het laatste mandaat waarin ze verkozen zijn, op te nemen. Wat dit verhaal met Geert Bourgeois en Philippe Muyters zo schrijnend maakt, is dat ze beiden overtuigde pleitbezorgers zijn van het verplicht opnemen van het laatste mandaat en dat ze dit in hun ogen gisteren ook gedaan hebben. Formeel zouden ze dus gelijk kunnen hebben. Maar degenen die dat beweren, zijn zeker masters met grootste onderscheiding in het cynisme, al noemt men dat, naar ik meen, bij de N-VA ‘summa cum laude’.

Daarom is het volgens mij juridisch wenselijk, noodzakelijk en mijns inziens ook mogelijk om het terugkeerscenario – of moet ik zeggen: het heen-en-weer gewip van de heren Bourgeois en Muyters tussen Vlaams Parlement en Kamer – voor de toekomst te verbieden. Wij hebben daarover met Open Vld voor de verkiezingen duidelijk stelling ingenomen met ons manifest ‘Voor een nieuwe start voor de politiek’.

En daarom is het nuttig, minister-president, om ons hierover de komende weken en maanden te bezinnen, want dit, collega’s, – daarover zullen we het toch allemaal eens zijn – is het absolute dieptepunt voor deze instelling, voor het Vlaams Parlement en voor de politiek in het algemeen. Ik roep u, minister-president, als leider van de meerderheid, vanuit de oppositie op om hierover bepaalde afspraken te maken. Wat kunnen we in een wet gieten? Wat kunnen we in een gentlemen’s agreement, een herenakkoord, een deontologisch charter regelen? Dat is iets dat de komende dagen, weken en maanden op de agenda moet staan en ik zal u daarover nog aanspreken, ook buiten het parlement.

Dat neemt niet weg, minister-president, dat ik moet vaststellen dat u daar zit als een Vlaamse premier zonder gezag. U zit daar ook letterlijk alleen. Het zijn soms eenzame dagen in het Vlaams Parlement. U zit daar als een koning zonder rijk, als een keizer zonder kleren ook een beetje.

U hebt gezegd dat u wenst dat uw ministers terughoudend deelnemen aan verkiezingen en geen eersterangsrol spelen bij de federale verkiezingen. De collega's van de N-VA hebben u doodleuk laten weten dat ze wel een eersterangsrol spelen in de verkiezingen. De N-VA gaat zelfs voluit voor een eersterangsrol in de vertoning van vandaag na de federale verkiezingen, waarvoor proficiat.

Dat is een nieuw laagtepunt voor de cohesie van deze Vlaamse Regering. Dit was al geen briljant jaar voor uw ploeg, minister-president, en u sluit het nu af in mineur. Wat gaat u doen om uw regering weer te laten regeren, om uw ministers weer op één lijn te krijgen, om met het beleid bezig te zijn en niet met de postjes?

Vergis u niet: ik ga van dit spreekgestoelte weg met een gevoel van ontgoocheling. Mijn ontgoocheling als politicus en als parlementslid over dit treurige schouwspel is groter dan mijn vreugde als oppositieleider over het gebrek aan samenhang in uw regering. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, minister-president, collega's, het spektakel van de voorbije 3 dagen is niet het mooiste dat in dit Vlaams Parlement al vertoond is. Men zegt: "Jullie werken eraan mee want jullie leveren jullie handtekeningen." Dat klopt. Maar ethische keuzes zijn maar keuzes als men ze vrij kan maken, niet onder dwang. We hadden gehoopt op een andere keuze, maar we hebben ook steeds gezegd dat als men zijn voornemen toch wil doorzetten, we het niet zouden beletten. Ik leg straks uit waarom.

Men zegt: "Jullie hebben ook boter op het hoofd." Men zegt: "Iedereen doet het." Maar neen, niet iedereen doet het. Ingrid Lieten maakt nu een andere keuze. Kris Peeters maakte in 2007 ook een andere keuze. Ik wil eraan toevoegen dat mijn fractie en ook ik echt persoonlijk ontgoocheld zijn. Toen ik hoorde van het voornemen, dacht ik: "Tu quoque?" Er zijn politici van wie je bepaalde houdingen verwacht, er zijn er van wie je ze niet verwacht. Er zijn er van wie je weet dat hun woorden maar wind zijn en er zijn er van wie je denkt dat ze zich zelf zullen houden aan de normen die ze voor anderen hebben gesteld.

We hebben hier een rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement. Dat is er niet vanzelf gekomen. Onze Vlaamse ministers worden aangeduid op voordracht van een meerderheid van de democratisch verkozen Vlaamse volksvertegenwoordigers. Ze leggen hun eed af, niet ergens in een stoffig paleis, maar hier in de handen van de parlementsvoorzitter.

Er zijn collega's – ik neem ze dat niet kwalijk, het is hun opvatting – die dit beschouwen als louter een formaliteit. Er zijn ook collega's van wie je denkt dat ze daar mee betekenis aan hechten, van wie je denkt dat ze mee beseffen dat je van deze rituelen geen bagatel mag maken. Ik zou mijn ontgoocheling daarover nog veel scherper willen uitdrukken, maar ik hou me in. Ik leg dadelijk uit waarom.

In elk geval, ik ben een illusie kwijt. Het is duidelijk dat we wettelijke regelingen nodig hebben. Er zijn de voorstellen-Verherstraeten, er zijn de voorstellen van de heer Bourgeois zelf. (*Gelach*)

Er moet echter federaal over worden beslist en ook wat dit betreft liggen de gevoeligheden tussen Vlamingen en Franstaligen verschillend. Kan men niet tot federale regelingen komen of krijgen we die bevoegdheid niet geregionaliseerd, dan moeten we, zoals de minister-president hier enkele weken geleden gesuggereerd heeft, toch minstens onder Vlaamse partijen in tempore non suspecto komen tot een gentlemen's agreement, tot een 'code of conduct'.

Als grootste fractie in dit parlement zullen we, zodra het stof is gaan liggen, een initiatief nemen. Bovendien moeten we ook regelen wat we zelf kunnen regelen. Binnenkort wordt hier het provinciekiesdecreet geagendeerd. We moeten ervoor zorgen dat wie voor de provincieraad wordt verkozen, zijn mandaat ook opneemt.

Ik besluit. We zijn ontgoocheld, maar we verwoorden onze ontgoocheling minder scherp dan dat we ze aanvoelen. We leveren onze handtekeningen. En ook al hebben we er even over nagedacht, we gaan straks bij de eedaflegging niet ostentatief naar buiten, ook al betreuren we dat dit ritueel stevig wordt gebagatelliseerd. We nemen deze houding aan omdat we belang hechten aan deze coalitie. Deze regering is er voor vijf jaar. Ze moet haar werk voortzetten: de begroting op orde krijgen en een evenwicht bereiken in 2011, onze economie en samenleving moderniseren zodat we in 2020 op tal van domeinen bij de Europese top horen. Het vertrouwen is even geschokt. Maar ook in de beste relaties ontdekt men in het karakter van zijn partner soms dingen die men niet had verwacht. Liefde overwint dat.

We nemen deze houding ook aan omdat er belangrijker dingen op het spel staan. We staan voor belangrijke, ingrijpende onderhandelingen. De Vlaamse kiezer heeft een duidelijk mandaat gegeven: het zwaartepunt moet naar de deelstaten. Een zwaar incident zou de relaties tussen de partijen met de grootste fractie hier en de grootste fractie daar vertroebelen. En dat mag niet, want dat verzwakt ons allebei. Ieder heeft zijn eigen verantwoordelijkheid, maar in het belang van Vlaanderen moeten we schouder aan schouder staan en daar mag geen twijfel over bestaan. Dat is belangrijker dan het spijtige voorval dat we hier nu moeten meemaken. Ik dank u. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, minister-president, collega's, mag ik u nog aanspreken met minister-president van deze Vlaamse Regering, naar aanleiding van de zelfbedienings-carrousel van de ministers Muylers en Bourgeois? Ik heb de indruk dat u niet de leider maar de lijder van deze Vlaamse Regering bent. Eenzaam incasseert u vandaag de slagen. De ironie van het lot wil dat de ex-ministers Muylers en Bourgeois ergens in dit Vlaams Parlement rondzwerven terwijl u hier spitsroeden moet lopen. U doet dat onder impuls van de oppositie, wat voorspelbaar is, maar ook onder impuls van de meerderheid en zelfs van uw eigen fractie en uw fractieleider.

Zo worden niet enkel de betrokken ministers maar ook de hele Vlaamse Regering en dus zeker de minister-president van CD&V tot de orde geroepen. Want in een regering met een minister-president met gezag zou die minister-president op tafel slaan, zeggen dat dit een zaak van de hele regering en de hele meerderheid is. Hij zou niet toestaan dat de hele regering belachelijk wordt gemaakt met een operatie politieke levensverzekering. Want daar gaat het uiteindelijk over. Operatie politieke levensverzekering dient immers enkel om minister Muylers een politiek opvangnet in de Senaat te bezorgen mocht de N-VA alsnog de Vlaamse Regering verlaten wanneer de volgende maanden rond de federale regeringsformatie of de onderhandelingen over de staatsvorming een nieuwe politieke crisis zou ontstaan.

En dat Geert Bourgeois het spel meespeelt, heeft vooral te maken met het feit dat hij Muylers deze oefening toch niet alleen kon laten doen. Wanneer Bourgeois meedoet, moet en mag hij als rookgordijn dienen voor de schaamteloze houding van Muylers.

Voorzitter, de jojoblatici Bourgeois en Muylers hebben het in het verleden heel dikwijls gehad over properehandenpolitiek, maar in de praktijk passen zij alleen het spreekwoord 'luister naar mijn woorden maar kijk niet naar mijn daden' toe.

Ik citeer uit wat Geert Bourgeois op 22 februari 2009 verklaarde in De Zevende Dag. Het feit dat N-VA toen enkele maanden in de oppositie zat, zal daar niet vreemd aan zijn: "Het kan niet dat je deelneemt aan verkiezingen en verkozen wordt, en dan niet gaat zetelen omdat je minister wordt op een ander niveau." Duidelijker kan niet.

Ik verwijs ook graag naar de N-VA-persconferentie 'Streng dieet voor geloofwaardige politiek/20 voorstellen voor meer geloofwaardigheid en kwaliteit' van 8 oktober 2009. Jan Jambon, minister in spe in de federale regering, haalde toen scherp uit naar de onbetamelijke en onverantwoordelijke benoemingscarrouzels die de traditionele partijen teisterden. Met deze, nauwelijks 3 weken na de verkiezingen georganiseerde, zelfbedieningspolitiek toont N-VA

een ander gelaat, misschien wel het ware gelaat, van een partij die langzaam maar zeker vervelt tot een partij van het establishment, een traditionele partij, een centumpartij zoals men dat tijdens de verkiezingscampagne zo dikwijls heeft gezegd.

Marc Platel, oud-voorzitter van de N-VA-studiedienst, schreef eergisteren een vrije tribune op de VRT-website *deredactie.be*. Ik wil daar een citaat uit voorlezen: “Als het in hun carrièrekraam past, dan zijn de spelregels uiteraard oké. Als hun carrièreplanning botst met die met veel poeha formeel vastgelegde afspraken, dan worden alle grote woorden in een handomdraai opgeborgen, dan wordt er over fatsoen niet meer gesproken. De Nieuw-Vlaamse Alliantie liep ooit voorop om politieke overstapjes van parlement a naar assemblee b uit te sluiten. Dat was immers onfatsoenlijk. Dat bevorderde alleen maar de toch al zo kwetsbare publieke afkeer van het politieke gebeuren. Vandaag lopen de N-VA-ministers in de Vlaamse Regering voorop in het botweg overtreden van de beloftes die men zelf ooit propageerde. Die afspraken staan inderdaad haaks op de eigen politieke carrièreplanning.”

Voorzitter, collega's van N-VA, laten we vandaag niet te veel aan N-VA-bashing doen. U verkeert in de ogen van de kiezer ongetwijfeld nog steeds, en voor lange tijd, in staat van genade. Die staat van genade heeft als groot risico dat men arrogant wordt en dingen gaat doen die men anders nooit had durven te doen en die men in het verleden ook nooit had willen doen. Kleine partijen worden groot, ik weet er alles van. De geloofwaardigheid van partijen als N-VA hangt grotendeels, nagenoeg volledig, af van het al dan niet trouw blijven aan de principes die men als kleine partij heeft beleden.

Tot slot wil ik verwijzen naar een citaat van voormalig Vlaams-Parlementslid Jan Loones, die op het congres van N-VA op 21 februari 2004 zei: “N-VA is er niet om regeringen te maken. N-VA is er niet om compromissen met de macht te sluiten, laat staan vriendjes te onderhouden in koningshuizen. N-VA moet staatsgevaarlijk zijn.” Welkom in de club. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Voorzitter, ik heb gezien dat u gisteren bent gaan kijken naar de vertoning. Het is nuttig dat we ons afvragen hoe de kijker, de lezer of de kiezer dit ziet. Sommigen hebben daarnet gezegd dat dit erger is dan ooit. Anderen zeggen dat ze dit doen omdat men ze niet heeft tegengehouden via wetten. Men kan dat niet kwalificeren. Gelukkig beseffen de sprekers tot nu toe dat elke fractie hiermee te maken heeft. Gelukkig zeggen alle fracties tot nu toe dat we iets moeten doen. Laat dat het positieve zijn.

Maar ik denk dat de dubbele flikflak die met enige lenigheid werd uitgevoerd, bij de kiezer, bij de lezer en de kijker alleen maar ongenoegen creëert. Het belangrijkste is dan ook dat we hier een duidelijk signaal geven, ook al is het jammer dat het laatste actualiteitsdebat voor het reces hierover gaat. Er zijn andere dingen aan de hand in deze wereld: de economie, de banken enzovoort. Maar als we het dan toch houden, is het belangrijk dat als we terugkomen, we daadwerkelijk bepaalde zaken doen.

Er zijn al een paar zaken vermeld. Het zal zowel op het federale als op het Vlaamse vlak moeten en kunnen gebeuren. We hoeven niet te wachten op een verduidelijking over waar het kan gebeuren. We zullen in elk geval ons voorstel om de Senaat af te schaffen, herindienen. Dat ligt er al een hele tijd. Het is nog niet op de agenda geraakt. Maar we gaan zeker, en ik hoop dat het animo daarvoor wat groter is geworden, ook pleiten en een voorstel doen voor samenvallende verkiezingen.

Want uiteindelijk gaat heel dit gebeuren over politiek fatsoen. Stel dat er geen regelingen komen, stel dat er geen wetten zijn, dan kan iedereen nog politiek fatsoenlijk zijn. Als iedereen in alle fracties beseft dat het onfatsoenlijk is, dan is het een slechte houding om te stellen dat men mensen moet tegenhouden met een wet.

Iedereen kan politiek fatsoenlijk zijn. Dat is het belangrijkste. Samenvallende verkiezingen vormen een groot stuk van de weg die we samen kunnen afleggen om te zorgen dat het politiek fatsoen en de duidelijkheid ten aanzien van de kiezer verbetert. We zullen daar zelf een voorstel voor indienen na het reces.

Ik wil nog iets toevoegen over de manier waarop er wordt gereageerd. Als de lezer, de kijker of de kiezer hiermee wordt geconfronteerd, kan men zich ook afvragen waarom gebeurt wat er gebeurt, wat de dingen zijn waarover men nadenkt en hoe men beslist te doen wat men doet. Ik heb niet veel aanknopingspunten gevonden, behalve de hitte en de warmte van de afgelopen dagen, die we niet meer gewoon zijn. Ik zag dat de eerste reactie van CD&V was om bij de eedaflegging weg te lopen. Vorige week zijn hier ook een aantal fracties weggelopen uit dit halfroond. Op de duur vertonen we hier meer wegloupedrag dan in de gevangenis van Dendermonde. Dit is een politiek halfroond waar we politieke debatten voeren, waar we moeten discussiëren en waar we het, hopelijk, oneens blijven over bepaalde zaken. Dat is de hele bedoeling van dat halfroond. Met het dalen van de temperatuur heeft CD&V gisteren toch beslist om te blijven zitten. Maar eigenlijk geldt het voor veel debatten die we hier voeren. Ook dat is een zaak van politiek fatsoen dat we dit halfroond gebruiken waarvoor het is gemaakt en waarvoor we uiteindelijk verkozen zijn. Er mag hard worden gediscussieerd en we zijn het oneens over veel dingen. Maar de reactie om weg te blijven of te lopen als men het oneens is, daarmee zouden we moeten ophouden.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer Crombez, met uw betoog over politiek fatsoen klaagt u eigenlijk het opstappen uit de parlementaire assemblee aan. Ik heb het genoeg om 23 jaar deel te mogen uitmaken van een dergelijke assemblee. Ik heb het steeds ervaren als een belangrijk politiek signaal wanneer partijen het halfroond verlaten. U vindt het blijkbaar normaal een begroting goed te keuren waarbij de regering 190 miljoen euro kredieten blokkeert zonder dat het parlement dat weet. Ik vind dat politiek onfatsoenlijk. Daarom zijn wij opgestapt. (*Applaus bij de oppositie*)

De heer John Crombez: We hebben daarover uitvoerig gedebatteerd vorige week. (*Rumoer*)

We zijn het daarover niet eens. U bent het er niet mee eens dat het blokkeren van kredieten niet wordt meegedeeld aan het parlement. U was er niet tegen toen u het zelf hebt gedaan. We hebben dat vorige week ook gezegd. (*Opmerkingen van de heer Dirk Van Mechelen*)

Uw argument is niet erg overtuigend.

Ik herhaal dat ik vind dat we niet iedere week in een debat, als we het oneens zijn, moeten worden geconfronteerd met het wegloupen. Als dat iedere week gebeurt, is dat ook een zaak van politiek fatsoen.

De heer Sven Gatz: Mijnheer Crombez, houd eens op met ons lessen te geven in hoe wij oppositie moeten voeren. Zorg dat u uw eigen meerderheid op orde krijgt want dat is vandaag duidelijk niet het geval. (*Applaus bij de oppositie*)

De heer John Crombez: Dank u, mijnheer Gatz voor de tip, maar ik dacht dat het duidelijk was dat ik mij ook naar de CD&V-fractie richtte en niet alleen naar de oppositie.

Het is bijzonder belangrijk dat iedereen een beetje sober is in zijn argumenten en dat iedereen blijft beseffen dat het over ons allemaal gaat en dat we na het reces met concrete dingen naar voren komen die de zaak veranderen. Als we dan toch niet in staat zijn om het zonder wetten te doen, dan zullen we het met wetten moeten doen. (*Applaus bij sp.a en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister-president, collega's, kritiek geven mag. Kritiek geven moet, dat is onze job. Maar kritiek geven is pas zinvol als ze ook geloofwaardig is.

Collega's, je moet alleen maar luisteren naar wat voorgaande sprekers hebben gezegd. Het laatste wat de N-VA verweten kan worden, is dat ze geen pogingen heeft ondernomen om het zogenaamde lijstshoppen, om het kandideren op andere niveaus dan waar men een mandaat heeft, aan banden te leggen, door bijvoorbeeld daar het mandaat te moeten opnemen. Is het daar niet dat de discussie begint?

Pogingen genoeg: in 2001-2002 door de heer Danny Pieters; in 2003 door de CD&V bij monde van de heren Verherstraeten en Claes; in 2004 door Geert Bourgeois; vorig jaar nog in de Kamer door de heer Jambon. Waar waren die partijen die nu hoog van de toren blazen? Waar waren die al die keren? Of is het inderdaad zo dat men het probleem alleen maar ziet als men in de oppositie zit? (*Applaus bij de N-VA*)

Iedereen vindt het in zijn eigen partij wel goorloofd, en vindt het bij een andere er net over.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Mijnheer Van Dijck, u kiest voor de aanval als middel om u te verdedigen. In Amerika zeggen ze: 'Walk your talk' – doe wat je zegt. Dat doet u niet. Wat u laat zien, is absoluut niet fraai. (*Applaus bij de oppositie*)

De heer Kris Van Dijck: Mag ik mijn 7 minuten gebruiken, mijnheer Keulen?

In 2004 trok premier Verhofstadt de Europese lijst. Patrick Dewael werd als federaal minister van Binnenlandse Zaken hier lijstduwer. Staatssecretaris Van Quickenborne nam even ontslag om hier de eed af te leggen en even later opnieuw staatssecretaris te worden. Bart Somers zou burgemeester blijven maar werd na 2,5 jaar minister-president. Geloofwaardigheid, mijnheer Keulen. (*Opmerkingen van de heer Marino Keulen*)

Ook andere partijen lieten Vlaamse ministers de lijsten trekken voor de Kamer, nietwaar collega's van Groen!? De uitslag was zelfs van die aard dat beide dames ontslag namen als minister en zich lieten vervangen. Het waren toch verkiezingen voor een ander niveau? Vicepremier Steven Vanackere legde de eed af in het Brusselse parlement. Ook bij sp.a zie ik collega's komen en gaan. Het Vlaams Belang hoeft zich natuurlijk geen zorgen te maken over wie waar minister is. Toch zie ik al hun kopstukken op alle lijsten verschijnen. Zo zou ik nog kunnen doorgaan: in Vlaanderen, in Wallonië. Over Lijst Dedecker kan ik kort zijn: toon mij een lijst waar Jean-Marie geen kandidaat was.

Wij zijn nog steeds vragende partij om de regels te wijzigen. Dezer dagen zijn velen in de ban van het wereldkampioenschap voetbal of de Ronde van Frankrijk. In al die wedstrijden gelden regels, die voor iedereen dezelfde zijn. Het is niet zo dat de ene voetbalploeg drie wissels mag doorvoeren en de andere geen. Het is niet zo dat de ene de bal mag spelen en de andere de man. Het is niet zo dat voor de ene de buitenspelregel geldt en voor de andere niet. Het is al evenmin zo dat de ene Tourwinnaar wél over alle cols moet en de andere hulpmiddelen mag inzetten.

Dat is de essentie voor de N-VA geweest. Ook wij werden geconfronteerd met vervroegde federale verkiezingen. Ook bij ons was het alle hens aan dek, en trachten op een paar dagen tijd een zo sterk mogelijke lijst te maken, zonder precampagnes om nieuwe mensen te lanceren. Ook wij moesten naar het front met de beste kandidaten. Die kandidaten werden daartoe ook gevraagd. Ik daag diegenen uit die hen postjespakkers noemen: hoeveel van u stonden vorige maand op een lijst? (*Rumoer*)

Hoeveel mensen – ook ikzelf – hebben geld en tijd geïnvesteerd in hun partij en in hun groep? Verdienen zij nu iets meer?

In de geest van wat velen stellen, hebben de heren Muylers en Bourgeois gisteren het mandaat opgenomen op die plaats waar ze verkozen zijn. Werkzekerheid? Dit is een legislatuurparlement. Noch de Kamer, noch de Senaat is dat. De werking van het Vlaams Parlement hypothekeren? In de commissie Financiën stond gisteren nog één vraag op de agenda, en er was voorzien in vervanging.

Geachte leden, de N-VA kan de door u verwoorde kritiek onderschrijven. Ik doe echter ook een oproep om straks samen werk te maken van wat nu op een grote eensgezindheid blijkt te rekenen, namelijk een aanpassing van de regels, opdat dit niet langer mogelijk zou zijn. Mijnheer Vereeck, onze teksten liggen klaar. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Van Dijck, uw argumenten snijden werkelijk geen hout. Zelfs in een kleuterklas weten de kinderen al dat het niet is omdat de anderen van de brug springen dat ze zelf van de brug moeten springen. *(Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en LDD)*

Om het in voetbaltermen te zeggen: ja, de buitenspelregel geldt voor iedereen, maar het is niet omdat de anderen smerig tackelen dat u ook smerig moet tackelen. Er is een verschil. We hebben het hier niet over het lijsthoppen. Er is een duidelijk verschil tussen minister Lieten en uw N-VA-ministers. Het is werkelijk schaamteloos en uw argumenten slaan nergens op. *(Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en LDD)*

Bespaar ons alstublieft uw wetten, uw regeltje en decreten. Ik sluit me aan bij de heer Crombez: dit gaat gewoon over politiek fatsoen. Hier zijn geen regels voor nodig. Ook uw partij komt op tegen de regelnevel. Politiek fatsoen volstaat, en ik hoef dit niet in een wet of decreet te zien. *(Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en LDD)*

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Voorzitter, ik vind het jammer dat de heer Van Dijck het spreekgestoelte al heeft verlaten. Mijnheer Van Dijck, ik sluit me aan bij wat de heer Vereeck heeft gezegd: u hebt alleen maar naast de kwestie geargumenteed. U hebt geantwoord op niet-gestelde vragen.

Ik kan me maar één reden indenken waarom die twee heren absoluut de eed moesten afleggen. In principe duurt hun ministerschap minstens net zo lang als de termijn tot de volgende federale verkiezingen. Als het federaal slecht gaat, komen er nog eerder federale verkiezingen dan dat ministers hier weggaan. Als men de eed aflegt in de Senaat, kan men altijd naar de Senaat terugkeren en kan men straks de voltallige Vlaamse Regering chanteren om altijd zijn grote gelijk te halen. Men kan dan immers probleemloos hier ontslag nemen. De N-VA kan dan voor een derde keer uit de regering stappen en de beide heren kunnen dan elders een post innemen.

De heer Marino Keulen: Het gaat ook over veel meer dan louter die twee ministers. Het gaat ook over die 59 medewerkers van die twee ministers, die allemaal ontslagen zijn. Opzegging en opnieuw in dienst nemen: dat is de wettelijke procedure. Men brengt zo ook een hele administratieve malle-molen op gang. Wat u toont, is niet fraai. Het is zeker niet het signaal dat de Vlaamse kiezer u op 13 juni heeft gegeven. *(Applaus bij Open Vld)*

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, dat laatste is pertinent onwaar. *(Opmerkingen van de heer Marino Keulen)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Collega Keulen, we hebben samen met de administratie die medewerkers, die natuurlijk niet in een situatie moeten komen waar u naar verwijst, toegevoegd aan mijn kabinet om ervoor te zorgen ... *(Rumoer)*

Er is een oplossing. Ik wil volledig transparant zijn. Om daar een oplossing aan te geven, is dat zo gebeurd. Het is gebeurd zoals ik het u zeg.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, de minister-president heeft gezegd hoe het personeels-beleid van dit schijnontslag is. Ik houd me toch even bezig met het reglement van dit Vlaams Parlement. Wanneer een minister ontslag neemt, heeft dit gevolgen voor de procedures van vragen om uitleg en schriftelijke vragen. Dit schijnontslag zal er de aanleiding van zijn dat

ieder parlementslid dat vragen gesteld heeft aan de twee betrokken ministers, ze opnieuw mag indienen omdat ze geschorst zijn.

Voorzitter, het is belangrijk voor het werk van de parlementsleden. Wat moet er gebeuren met de vragen die lopende waren en die gesteld waren aan de ministers die ontslag namen en nu terug in functie komen? Moeten wij ook ons parlementair werk opnieuw doen om aan deze poppenkast van vandaag mee te doen? Ik kreeg daar graag een antwoord op.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, voorzichtig als ik ben, zal ik u daar een keurig antwoord op geven in de loop van deze vergadering.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, dat dit niet op voorhand gebeurde, is eigenlijk al beschamend voor dit parlement.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, ik heb gezegd dat ik u daar een keurig antwoord op geef. Alle vragen die de volksvertegenwoordigers hier stellen, krijgen trouwens een keurig antwoord van mij. U weet dat beter dan wie ook. Ik zal u het antwoord bezorgen.

De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Voorzitter, minister-president, collega's, het is een vreemde zaak dat het van N-VA-ministers komt, maar Geert Bourgeois en Philippe Muylers leggen de facto een tricolore strik rond uw regering. U kent dat wel: een grote band in zwart, geel en rood die men rond een cadeau doet. Ik veronderstel dat u dat niet verwacht had.

U moet eens kijken naar de samenstelling van uw regering, die nu toch wel onnoemelijk vreemd oogt. Bijna de helft van de ministers – vier van de negen – komen nu eigenlijk vanuit een andere plaats dan dit parlement. Ze komen niet uit het Vlaams Parlement, maar ze komen uit dat moeilijk te definiëren kluwen van Belgische niveaus en structuren. Twee komen er nu van het federale niveau, één komt van het Brusselse niveau en één komt uit de partijcenakels. Als blijkt van het feit dat het Vlaams niveau in zichzelf gelooft en op zijn eigen benen wil staan, kan dit tellen. In al mijn naïviteit dacht ik altijd dat een parlement zijn regering samenstelde vanuit het eigen parlement, vanuit die verkozenen. Daar is dus blijkbaar niets van aan. Deze meerderheid doet dat niet. Ze leent mensen van andere niveaus en laat zelfs toe dat ministers even gaan kamperen op een ander niveau.

Het verrast me vooral van Geert Bourgeois. Hij moet zich niet meer voorstellen aan de kiezer, zoals mevrouw Lieten of de heer Muylers. Hij moet niet zoeken naar een opvangnet zoals de heer Muylers. Nee, hij kiest als Vlaams minister bewust voor het federaal parlement. Ik begrijp dat niet.

Het is bovendien lachwekkend dat dit Vlaams Parlement zijn werkzaamheden aanpast voor het uitstapje van die heren. Tijdens de federale regeringscrisis en de daaropvolgende campagne stond ons aller voorzitter Jan Peumans erop dat het Vlaams Parlement gewoon bleef voortwerken. Ik begrijp dat en vind dat ook terecht. We waren in feite geen betrokken partij bij de federale verkiezingen. Maar nu wordt plots de commissie Algemeen Beleid uitgesteld. Waarom? Omdat de minister even weg is. Hij is even naar een ander parlement. Ik veronderstel dat u zich die copernicaanse revolutie wel iets anders had voorgesteld en dat u er iets anders mee bedoelde.

We moeten ons eens afvragen welke impliciete boodschap we hiermee geven. Als Vlaamse ministers zich laten verkiezen in het federale parlement, dan ontslag nemen als Vlaams minister om dan vanuit het federale niveau terug te keren naar de Vlaamse Regering, dan zeggen we hiermee toch dat de verschillende niveaus in dit land heel erg op elkaar betrokken moeten blijven, dat er voortdurende bruggetjes moeten worden gemaakt, dat er verbindingen moeten worden gerealiseerd.

Voor mij niet gelaten, dat is voor mij geen probleem. Maar het is wel de ontkenning van die copernicaanse omwenteling. En het vreemde is dat de manier van werken van Philippe Muylers en Geert Bourgeois de ontkenning is van de politieke dynamiek in dit land en de

eigen doctrine van hun partij. Als de N-VA het meent dat het zwaartepunt van de politiek hier ligt, is de ‘move’ van die twee heren totaal onbegrijpelijk.

Minister-president, wat is dat toch met uw regering? Ik vind het wat vervelend voor u, ik vind het eigenlijk wel wat sneu. Dit incident toont vooral aan dat de verhoudingen in uw regering en in deze meerderheid totaal zijn veranderd. U en, bij uitbreiding, CD&V staan niet meer centraal in deze regering. U mag dan al oproepen dat u onverkort opnieuw wilt voortwerken en oproepen tot terughoudendheid, maar u krijgt iets helemaal anders in de plaats. Blijkbaar hebben uw woorden niet veel indruk gemaakt. Het is tekenend en begrijpelijk dat prominente CD&V'ers erg verontwaardigd zijn, maar het is toch ook zeer illustratief dat alles doorgaat zoals gepland. De N-VA krijgt haar zin. Eigenlijk laat u uw regering belachelijk maken. Het dramatische is dat de ecologische, economische en sociale uitdagingen zo groot zijn dat we ons geen regering zonder leiderschap, zonder cohesie en zonder project kunnen veroorloven.

Wat de heer Crombez ook moge beweren, dit incident tast wel de slagkracht aan van de regering. Nu doen alsof er niets aan de hand is, is bijzonder erg. Dat is het echte onderwerp van dit debat. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, iedereen heeft gezien dat ik nu zonder stok ga. (*Algemeen applaus*)

Dat is op het juiste moment. (*Opmerking van de heer Jan Penris*)

Ik sta nu op twee benen, mijnheer Penris. Maakt u zich geen zorgen, collega's, deze Vlaamse Regering staat ook op sterke benen. Diegenen van de oppositie die zeggen dat het wankelt, moeten zich geen zorgen maken. Als de oppositie een stokje nodig heeft, kan zij het mijne krijgen, ik heb het niet meer nodig.

Ik zal zeer kort en duidelijk zijn. Ten eerste, deze carrousel is een spijtige zaak. (*Applaus bij CD&V, Vlaams Belang, Open Vld, sp.a, LDD en Groen!*)

Dank u wel, maar ik heb nog niet gedaan. (*Gelach*)

Er kan nog applaus komen nadien, geen probleem.

Het is een spijtige zaak voor dit parlement en voor de politiek in het algemeen. In Wallonië doet minister Lutgen hetzelfde, en ik heb begrepen dat er ook in de Brusselse regering ministers zijn die hetzelfde doen. Het is een spijtige zaak. De geloofwaardigheid van de politiek lijdt hieronder, dus wij allemaal.

Daarnet hebben verschillende collega's de geschiedenis op een rijtje gezet. De heer Gatz heeft een poging gedaan om het onderscheid te maken tussen het een en het ander. Het is een spijtige zaak dat iedereen boter op het hoofd heeft. Mijnheer Gatz, ik had het niet willen gebruiken, maar u daagt mij, zoals altijd, wat uit, wat ik zeer apprecieer. Ik heb een citaat van de heer Dewael, toen hij minister-president was, uitgesproken in de plenaire vergadering van 19 februari 2003: “Ik was in 1999 kandidaat voor de federale Kamer en nadien ben ik door het Vlaams Parlement benoemd tot minister-president. Ik ga me op 18 mei opnieuw kandidaat stellen om mijn lidmaatschap van de Kamer te hernieuwen. (...) Ik wil mijn federaal mandaat voortzetten en ik heb de ambitie om minister-president te blijven tot het einde van de Vlaamse regeerperiode.” Dat zijn de woorden van de toenmalige minister-president en mijn vroegere collega Dewael.

Maar ik ga daar niet sneu over doen. We hebben er geen boodschap aan bij elke partij na te gaan wat er is gebeurd. Als u de minister-president, mij dus, aanvalt, dan denk ik met recht en reden dat ik niet heb gedaan wat anderen wel hebben gedaan. Ik vind dat we daar korte metten moeten mee maken.

Dit is mijn tweede punt. Ik ben heel blij dat verschillende mensen hebben gezegd dat we dit moeten oplossen. Er moet een einde aan komen. Er zijn verschillende voorstellen geweest.

Als ik me niet vergis, heeft de heer De Meyer in dit parlement gezegd: laat ons er met een voorstel van decreet voor zorgen dat een minister-president van Vlaanderen, die zich kandidaat stelt voor een ander parlement, van rechtswege ontslag neemt. De Raad van State heeft gezegd: Vlaams Parlement, u bent daar niet voor bevoegd, u kunt dat niet. Ik vind het een heel spijtige zaak dat ons de institutionele autonomie ontbreekt om te regelen wat u en ik terecht zo belangrijk vinden, en dat we, als het gaat om een wetgevend initiatief, moeten verwijzen naar de federale overheid.

De grond van de zaak is dat we dit in de eerste plaats zelf moeten kunnen regelen. Die institutionele autonomie moeten we heel dringend hebben. Dit parlement – niemand heeft dit gezegd en dat vind ik heel jammer – moet dat zelf kunnen beslissen. (*Opmerkingen van de heer Sven Gatz*)

De essentie, mijnheer Gatz, is dat we onze eigen regelgeving kunnen organiseren. Mijn vraag is dat we die institutionele autonomie dringend moeten hebben.

Ik heb begrepen dat iedereen vindt dat we dit snel moeten oplossen op het federale niveau. Ik ben benieuwd en ik ben ook vragende partij dat dit zo snel mogelijk op het federale niveau wordt beslist, omdat de geloofwaardigheid van de politiek hier aan de orde is. Ik ga ervan uit dat dit zo snel mogelijk wordt geregeld.

En derde niveau is de gedragscode. Op 12 mei heb ik hier gezegd dat ik voorstander ben van een gedragscode. Ik wil daar verder aan werken. Sinds 12 mei heb ik van geen enkele partij gehoord dat het niet juist is dat we daar moeten aan werken. Ik ben heel blij dat men zegt dat we daar zullen aan werken. (*Opmerkingen*)

Niemand met veel respect voor de geschiedenis, moet opmerkingen maken. Het belangrijkste is dat het over de geloofwaardigheid van de politiek gaat. Ik ben blij dat iedereen dat hier heeft onderstreept. We moeten dringend actie ondernemen om te voorkomen dat er opnieuw een carrousel komt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Minister-president, ik wil ‘for the record’ betreuren dat u van dit thema een communautair thema probeert te maken. Ik deel uw mening dat enkele Franstalige partijen de regeling op het federale niveau niet gemakkelijker maken. U zoekt de vluchtweg dat als we dit zelf doen, het allemaal beter zal gaan. We kunnen in de komende maanden het bewijs leveren dat we daartoe in staat zijn. Dat is de essentie van mijn betoog. U voelt zich blijkbaar nogal snel aangevallen. Het zij zo. Ik heb u inderdaad op uw verantwoordelijkheden gewezen over de cohesie in deze regering, die volgens mij niet is wat ze moet zijn. Wie zegt dat dat zo is? Toon het ons met daden, en niet met woorden.

Ik heb ook mijn hand uitgestoken en ik heb verwezen naar 12 mei. Ik ben van christelijke afkomst, maar als u op mijn ene wang kletst, dan bied ik de andere niet noodzakelijk aan. Ik heb mijn hand uitgestoken. Het is dus mogelijk om in de komende weken en maanden rond de tafel te zitten en in een open discussie na te gaan wat er nu wettelijk kan en moet worden geregeld en wat gewoon kan binnen een gentlemen’s agreement.

Er bestaat een deontologische code voor ministers. Is die code tijdens de voorbije campagne nageleefd?

De minister-president heeft verklaard dat hij na 12 mei 2010 niets meer van ons, van de andere oppositiepartijen of van eender welke partij in het Vlaams Parlement heeft gehoord. We konden dit debat echter enkel in de aanloop naar de verkiezingen voeren. We waren toen allemaal, met inbegrip van de minister-president zelf, even met andere dingen bezig. Indien deze uitnodiging nog steeds geldt, ben ik bereid erop in te gaan.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Ik zou als repliek drie vaststellingen naar voren willen schuiven.

Ten eerste, tijdens dit debat heeft de minister-president zes wijze woorden gesproken, namelijk: “Deze carrousel is een spijtige zaak.” Daar ben ik het volledig mee eens. Hij had daar moeten stoppen. In der Beschränkung zeigt sich der Meister. Dat is in toespraken niet anders.

Het volstaat niet in het Vlaams Parlement krokodillentranen te plengen. De minister-president had op tafel moeten slaan. Hij had dit niet hier, in het Vlaams Parlement, moeten doen. Om voor CD&V een punt te scoren, heeft hij in het zicht van de media de N-VA een mes in de rug gestoken. Hij had op de ministerraad op tafel moeten durven kloppen. Geen woorden, maar daden.

Ten tweede, ik heb tijdens dit debat vastgesteld dat de traditionele partijen elkaar graag de zwartepiet toespelen. De pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet. Indien er in de politiek, zeker bij de traditionele partijen, aan zelfbediening wordt gedaan, heeft dit veel met de Belgische ziekte te maken. Ondanks alle dure eden die in het verleden, tot enkele minuten geleden op dit spreekgestoelte, zijn gezworen, is dit allemaal toegelaten.

Het heeft echter ook veel met het Belgisch systeem te maken. We beschikken over zes regeringen en zeven parlementen. Ik raak soms de tel kwijt. Dit maakt het onmogelijk om met een beperkt politiek personeel voldoende mensen voor al die parlementen en regeringen te vinden. We moeten de problemen aan de wortel durven aanpakken. Dat is blijkbaar nog niet voor morgen.

Ten derde, het is blijkbaar de bedoeling opnieuw regels, wetten en decreten in het leven te roepen. De minister-president heeft het zelfs over institutionele autonomie gehad. Dit is echter niet wat we in eerste instantie nodig hebben. Wat we nodig hebben, is eenvoudigweg een minimum aan politieke geloofwaardigheid en politiek fatsoen. Meer is in dit dossier absoluut niet nodig. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Volgens de minister-president is het “een zeer spijtige zaak”, “een slechte dag voor de politiek”. Volgens hem tast dit de geloofwaardigheid aan. Het leek er even op dat ik mezelf hoorde spreken. Ik vind het fantastisch dat hij dit allemaal heeft gezegd. Ik stel me hier echter ook vragen bij.

Ik neem aan dat de minister-president dit op voorhand met de gewezen ministers Muylers en Bourgeois heeft besproken. Zij vinden dit blijkbaar geen probleem. Waarom wil de minister-president terug in een regering zitten met mensen die het politiek fatsoen met de voeten treden? Indien alles klopt wat hij hier net heeft verklaard, kan hij mensen die daar helemaal tegen indruisen, niet in zijn regering opnemen.

Eerlijk gezegd, ik ben dat geleuter over de geschiedenis, waarin elke partij boter op het hoofd heeft, beu. Wij zijn een jonge partij. Ik vind dit onbelangrijk. Het gaat hier om het politiek fatsoen en om de individuele verantwoordelijkheid. We hebben daar nauwelijks of geen wetten, decreten of een deontologische code op papier voor nodig. Iedereen weet in zijn hart wat al dan niet kan. Dit kan niet. Het is dan ook eenvoudig. De N-VA en CD&V hebben elk bepaalde principes over wat al dan niet kan. Ze moeten hier zelf conclusies uit trekken. Er is geen behoefte aan krokodillentranen. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Ik bewonder de manier waarop de minister-president deze zaak op een spitse en handige wijze tracht te ontmijnen. Hij heeft verklaard dat het hier een spijtige zaak betreft. Daarna heeft hij de discussie helemaal van de Vlaamse Regering weggedraaid. Door het probleem te communautariseren, is hij niet verder op het echte probleem ingegaan.

Het probleem is dat een aantal ministers vanuit een particulier belang en vanuit een partijbelang het project van deze Vlaamse Regering in gevaar brengen en de slagkracht ervan aantasten. Ik vraag me af, minister-president, of u verder kunt werken met mensen die uw

terechte oproepen tot terughoudendheid gewoon negeren en naast zich neerleggen. Ik vind dat een moeilijke basis om op samen te werken.

Wat de regels betreft, ga ik er, na alle partijen te hebben gehoord, van uit dat wij binnenkort inderdaad goede regels zullen krijgen. Maar het gaat niet alleen daarover. Het gaat over politiek fatsoen. Het gaat over iemand – en ik heb het dan specifiek over de heer Bourgeois – die zeer zware uitspraken heeft gedaan over Steven Vanackere. Ik heb de uitzending van een jaar geleden nog eens bekeken. Dat zijn niet zomaar een aantal bedenkingen. Dat waren aanvallen. Dat was denigrerend tegenover de heer Vanackere. Nu, een jaar later, doet hij alsof er niets gebeurd is. Dat is een rare manier van werken. Zelfs met nieuwe regels kunnen we ons dat niet permitteren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 11.13 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 11.23 uur.*

■

ONTSLAG VAN TWEE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 1 juli 2010 neemt de heer Geert Bourgeois met ingang van 6 juli 2010 ontslag als lid van de Vlaamse Regering.

Bij brief van 1 juli 2010 neemt de heer Philippe Muylers met ingang van 6 juli 2010 ontslag als lid van de Vlaamse Regering.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, het is duidelijk dat de hereedaflegging van de heren Bourgeois en Muylers een triest schouwspel is en blijft. Het is, wat onze fractie betreft, een zwarte dag voor dit Vlaams Parlement. Wij zullen uit protest tegen de eedaflegging van federaal Kamerlid Geert Bourgeois en senator Philippe Muylers de zaal verlaten.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Namens mijn fractie sluit ik mij daar graag bij aan. Ook wij vinden dit een schaamteloze vertoning, waar we onze medewerking in ieder geval niet aan willen verlenen, zelfs niet vanuit het publiek. Gelukkig zijn ze met twee, waarschijnlijk onder het motto ‘eendracht maakt macht’.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Wij hadden gehoopt, voorzitter, dat dit debat, en zeker de wijze woorden van de minister-president, de beide senatoren tot inkeer zouden hebben gebracht en dat zij er tijdens de korte pauze van overtuigd zouden zijn geraakt om hun eed alsnog niet af te leggen. *(Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck)*

Helaas heeft het gezond verstand niet gezegevierd, maar wel de partijpolitieke berekening en de eigen carrièreplanning. Daarom willen wij deze poppenkast niet legitimeren en zullen wij eveneens de zaal verlaten. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Voorzitter, ik sluit me aan bij de collega's van de oppositie. Mijn fractie vindt dit ook geen mooi schouwspel. Het is een uiting van het cynisme van een aantal mensen in de Vlaamse Regering. Daar willen wij niet aan meewerken.

De voorzitter: Ik veronderstel wel dat u terugkomt.

– *Open Vld, het Vlaams Belang, LDD en Groen! verlaten het halfrond.*

De plenaire vergadering neemt akte van het ontslag.

■

VERKIEZING VAN TWEE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de verkiezing van twee leden van de Vlaamse Regering.

Conform artikel 60, § 1, eerste lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heb ik een voordrachtlijst ontvangen waarop de heren Geert Bourgeois en Philippe Muylers als lid van de Vlaamse Regering worden voorgedragen.

Die lijst is ondertekend door de volstrekte meerderheid van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

Bijgevolg verklaar ik de heren Geert Bourgeois en Philippe Muylers verkozen tot lid van de Vlaamse Regering.

Overeenkomstig artikel 62 van voormelde wet nodig ik de heren Geert Bourgeois en Philippe Muylers uit hier vooraan in het halfrond plaats te komen nemen om er de eed in mijn handen af te leggen.

– *Ministers Geert Bourgeois en Philippe Muylers leggen de grondwettelijke eed af.*

Ik geef u akte van uw eedaflegging en ten bewijze hiervan zal u een uittreksel uit de notulen van deze vergadering worden overhandigd.

Ik hoop dat u beiden, na deze korte tussenpauze, uw functie van minister in de Vlaamse Regering weer met vol enthousiasme kunt opnemen.

De voorzitter: We gaan nu voort met de vergadering.

Mag ik de pers verzoeken om het halfrond te verlaten alstublieft?

Mag ik de pers vragen om het halfrond te verlaten alstublieft? Voor de tweede keer!

Dat is erg. Mag ik voor de derde keer vragen dat de media het halfrond verlaten? De volksvertegenwoordigers luisteren beter!

– *Open Vld, het Vlaams Belang, LDD en Groen! betreden opnieuw het halfrond.*

■

POLITIEKE FRACTIES

Wijziging in het bestuur

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 6 juli 2010 heeft de heer Vanderkindere, fractiesecretaris van sp.a, mij meegedeeld dat de sp.a-fractie de heer John Crombez heeft verkozen tot fractievoorzitter. (*Applaus*)

Mijnheer Crombez, proficiat. Wij zijn er zeker van dat u dat met veel overtuiging zult doen.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2007

– 23 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer Van den Heuvel, verslaggever, heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, het ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting voor het begrotingsjaar 2007 werd door de Vlaamse Regering op 30 juni 2008 overgemaakt aan het Rekenhof. Het Rekenhof heeft opmerkingen geformuleerd, het ontwerp is daaraan aangepast. Uiteindelijk heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet 2007 op 5 februari 2010 goedgekeurd.

Het begrotingsresultaat van 2007, exclusief de DAB's en de VOI's en abstractie makend van de aflossing van de schuld op titel drie, was positief met ruim 38 miljoen euro; inclusief de aflossing van de schuld op titel drie werd er een negatief saldo gerealiseerd van 69 miljoen euro. Dat wil zeggen dat in 2007 ruim 108 miljoen euro werd afgelost van de schuld onder titel drie.

Tijdens de bespreking stelde de heer Tack aan minister Muylers een vraag over de onderbenutting in 2007. Minister Muylers antwoordde dat die ongeveer 900 miljoen euro beliep. Uiteindelijk werd het ontwerp van decreet aangenomen met negen stemmen tegen twee.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 23/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 67 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Economische Partnerschapsovereenkomst tussen de Cariforum-staten, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Bridgetown op 15 oktober 2008

– 308 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fatma Pehlivan en de heren Johan Verstreken, Matthias Diependaele en Paul Delva betreffende de goedkeuring van de Economische Partnerschapsovereenkomst met de Cariforum-staten, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds

– 536 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de Economische Partnerschapsovereenkomst tussen de Cariforum-staten, enerzijds, en de

Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Bridgetown op 15 oktober 2008.

Bij mail van 6 juli 2010 verzoekt de heer Roegiers om de bespreking van het voorstel van resolutie van de heren Roegiers, Caluwé en Hendrickx, mevrouw Pehlivan en de heren Verstreken, Diependaele en Delva betreffende de goedkeuring van de Economische Partnerschapsovereenkomst met de Cariforum-staten, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, samen te voegen met de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De algemene bespreking is geopend.

De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, collega's, leden van de regering, in tegenstelling tot bij de meeste ontwerpen van instemmingsdecreet zal ik vandaag toch de tijd nemen om hier iets uitvoeriger verslag over uit te brengen. Ik doe dat om twee redenen: omdat de gevolgen van deze partnerschapsovereenkomsten vrij groot zijn en omdat de commissie Buitenlands Beleid ruim de tijd heeft genomen om deze ontwerpen van instemmingsdecreet te bespreken.

We hebben drie momenten gewijd aan de bespreking hiervan. Er werd een uitvoerige inleiding gegeven door de minister-president, waarna de verschillende fracties tot besluit zijn gekomen dat, gelet op het belang en de inhoud van deze economische partnerschapsovereenkomsten, het belangrijk was dat er ook een hoorzitting over werd gehouden. We hebben zes sprekers gehoord, uitmuntende sprekers, over deze thematiek. Nadien, gelet op de inleiding en gelet op de hoorzitting, hebben de meerderheidspartijen, gesteund en daarin gevolgd door de oppositie, een bijhorend voorstel van resolutie opgesteld. Die beide stukken werden op 15 juni samen besproken en unaniem goedgekeurd.

Waarover gaat het? Ten eerste is er de noodzaak van de nieuwe handelsovereenkomsten. De minister-president wees er in zijn inleiding op dat in de periode 1975-1999 de vier opeenvolgende Conventies van Lomé tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds, en de groep van landen van Afrika, het Caraïbische gebied en de Stille Oceaan, de zogenaamde ACS-staten, anderzijds, een preferentiële toegang opleverden tot de Europese interne markt, en dit zonder enige vorm van wederkerigheid en bovendien nog aangevuld met de nodige hulppakketten.

Op het einde van de genoemde periode bleek een herziening van dit aloude handelsregime noodzakelijk te zijn. In casu bleek immers dat de marktpreferenties niet hadden bijgedragen tot een diversificatie van de economieën van de betrokken landen, noch de daar aanwezige industrieën sterker gemaakt hadden. Integendeel zelfs, het Caraïbische gebied exporteert nu minder dan twintig jaar geleden en ontvangt voor die uitvoer bovendien een lagere prijs. Het moge dus duidelijk zijn dat op langere termijn de afhankelijkheid van preferenties geen perspectief biedt voor de betrokken regio. Tot daar de noodzaak van de nieuwe handelsovereenkomsten.

Wat zijn nu het belang en de inhoud van deze economische partnerschapsovereenkomsten (EPA's)? De EPA met de Cariforum-staten vormt volgens de minister-president zonder meer een grensverleggende internationale handelsovereenkomst. Het is immers de eerste echte allesomvattende handelsovereenkomst tussen Noord en Zuid die duurzame ontwikkeling bevordert, een regionale markt tussen ontwikkelingslanden tot stand brengt, en armoede helpt uitroeien. Het mag u ook duidelijk zijn, collega's, dat dit ook de belangrijkste reden is waarom ik als verslaggever iets langer bij deze overeenkomst wens stil te staan.

Een derde punt dat de minister-president in zijn inleiding aanhaalde, was het belang van het Caraïbische gebied, het eerste gebied waarmee deze EPA is afgesloten. De Cariforum-staten worden in globo beschouwd als democratische staten waar op regelmatige basis vrije

verkiezingen worden gehouden en die goed ontwikkelde structuren hebben. Democratische instellingen zijn verankerd in de grondwetten van de meeste landen. Het maatschappelijke middenveld speelt er een belangrijke rol in het behoud van de democratische tradities.

Het hoeft verder geen betoog dat Europa bijzonder sterke historische banden heeft met het Caraïbische gebied.

Verschillende EU-lidstaten, met name het Verenigd Koninkrijk, Spanje, Frankrijk en Nederland, onderhouden nauwe betrekkingen met de regio. Sinds 1975 is de Europese Unie trouwens de grootste donor voor de regio.

Collega's, bij de daaropvolgende bespreking hebben ikzelf namens de sp.a-fractie, de heer Van Der Taelen namens de Groen!-fractie, mevrouw Poleyn namens de CD&V-fractie en de heer Van Overmeire namens de Vlaams Belangfractie gewezen op het belang van deze partnerschapsovereenkomsten en om verschillende redenen gevraagd om een hoorzitting. Die hoorzitting is er gekomen. We hebben enkele uitstekende sprekers gehoord. Er is onder andere een vertegenwoordiger van 11.11.11 geweest, de ambassadeur van de Republiek Guyana, professor in de Europese handelspolitiek Orbie en een vertegenwoordiger van de eenheid Economische Partnerschapsovereenkomsten van het DG Handel van de Europese Commissie. Schoon volk, zoals men dan zegt.

Na de hoorzittingen is in een volgende zitting gebleken dat het noodzakelijk was dat het Vlaams Parlement iets langer bleef stilstaan bij de partnerschapsovereenkomst en dat er een resolutie moest worden toegevoegd aan dit decreet. Waarom? De Caraïben, de rijkste ACP-regio, hebben van in het begin aangegeven dat ze de Europese aanpak zouden aanvaarden, wat niet wil zeggen dat de onderhandelingen zonder moeite zijn verlopen. Het akkoord beslaat bijna 2000 pagina's en is een uitgebreide catalogus van verbintenissen die de Caraïben op zich hebben genomen en die samen een uitgebreid structureel aanpassingsprogramma vormen. Onafhankelijke analyse toont aan dat de regio er niet in geslaagd is om veel te veranderen aan de onderhandelingsvoorstellen van de Europese Commissie. Aan de andere kant zijn de voorstellen die de regio deed over ontwikkeling, innovatie, landbouw en plichten van investeerders door de EU zodanig afgezwakt dat ze enkel nog voornemens maar geen verbintenissen meer bevatten.

Ondertussen is er al veel achterstand opgelopen in de uitvoering of de voorbereiding van de uitvoering, zowel aan Caraïbische als aan Europese kant, waar zowel de Europese Commissie als de Europese lidstaten het moeilijk hebben om al de hulpbeloftes waar te maken. De Europese Commissie stelt de Caraïbische EPA graag voor als een voorbeeld voor de andere ACP-regio's, maar daar zijn zowel de economische als de politieke realiteiten te verschillend en biedt het akkoord op veel plaatsen te weinig flexibiliteit.

Daarom heeft de meerderheid, daarin gesteund door de oppositie, een voorstel van resolutie aangenomen dat hoort bij de goedkeuring van dit ontwerp van decreet. Ik geef u kort de belangrijkste zaken uit dat voorstel van resolutie. Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse Regering om ook bij de verdere onderhandelingen voor definitieve EPA's in de overige ACS-regio's de doelstellingen van economische en duurzame ontwikkeling en armoedebestrijding centraal te plaatsen. Wij vragen er in de Belgische en Europese besluitvorming op aan te dringen dat in de verdere onderhandelingen rekening wordt gehouden met de verschillende ontwikkelingsbehoeften en -niveaus van de ACS-landen en in het bijzonder de minst ontwikkelde. We vragen onder andere dat er een grote flexibiliteit en een gedifferentieerde behandeling worden gehanteerd en dat er meer gunstige handelsregimes voor ontwikkelingslanden worden aangereikt.

Collega's, het decreet en de resolutie zijn uiteindelijk unaniem goedgekeurd. Ik vond het belangrijk om iets langer stil te staan bij deze partnerschapsovereenkomst. (*Applaus*)

De voorzitter: U ziet, als er nieuw leven in het parlement is, wordt er hartelijk geapplaudisseerd. Nietwaar, mijnheer Sannen?

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 308/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemmingen over het ontwerp van decreet en over het voorstel van resolutie houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag ter bescherming van het cultureel erfgoed onder water, aangenomen in Parijs op 2 november 2001 – 509 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer Delva, verslaggever, heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, collega's, mijn verslag zal korter zijn dan dat van de vorige spreker. In de Commissie Buitenlands Beleid lag op 29 juni 2010 het ontwerp van instemmingsdecreet met het verdrag ter bescherming van het cultureel erfgoed onder water ter bespreking voor. Minister Bourgeois stelde in zijn uiteenzetting dat het verdrag is bedoeld om een specifieke erfgoedcategorie, namelijk het onderwatererfgoed, te beschermen. Dat is immers steeds vaker het slachtoffer van plunderingen en daaruit resulterende illegale handel. Bij voorkeur gebeurt die bescherming door het behoud in situ. Enkel als dat niet mogelijk is, wordt er geopteerd voor een behoud ex situ, wat opgraving, onderzoek en deponering omvat.

Tijdens de bespreking stelde ik dat cultureel erfgoed onder water niet alleen het gevaar op plundering loopt. Soms wordt het ook beschadigd zonder kwade bedoelingen, door grindwinning, baggerwerken, bouw van windmolens, aanleg van pijpleidingen en visserij. Ik stelde ook de vraag over het evenwicht in de financiering. Ik steun natuurlijk de uitsluiting van commerciële exploitatie van onderzees erfgoed. Dat kan echter tot gevolg hebben dat er minder privémiddelen zullen worden uitgetrokken voor expedities, tenzij voor louter wetenschappelijke doeleinden. Zullen er publieke middelen voor in de plaats komen om dat te compenseren, zo vroeg ik me af.

De heer Roegiers merkte op dat het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) de nadruk legt op de band met toerisme. Stippelt Vlaanderen een beleid over cultureel erfgoed onder water uit? Zo ja, speelt het verdrag daar een rol in? De heer Hendrickx vroeg zich af wat er met eventuele maritieme vondsten zal gebeuren. De heer Van Overmeire vroeg zich af of het nog langer mogelijk is wrakken te bergen en in musea onder te brengen indien het behoud in situ de voorkeur geniet. Hij verwees naar een aantal museale hoogtepunten van maritieme archeologie, zoals Vasa in Zweden en Mary Rose in Groot-Brittannië. Dergelijke initiatieven zouden dan eigenlijk niet meer tot de mogelijkheden behoren.

In zijn antwoord stelde de minister dat vanuit archeologisch oogpunt de beste bewaarplaats van erfgoed steeds de site is waar het zich bevindt. Voor wrakken onder water of onder de zeebodem is dat dus op die plaats. Volgens internationale afspraken verdient de bewaring in situ dan ook de voorkeur. Als werken of andere oorzaken ervoor zorgen dat een vondst uit

haar rustplaats komt, dan wordt de vondst geïnventariseerd en ex situ bewaard. Dat brengt dan vaak veel kosten met zich mee.

Het ontwerp van decreet werd in de commissie unaniem goedgekeurd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 509/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met de overeenkomst houdende stichting van de Europese Conferentie voor Moleculaire Biologie, opgemaakt in Genève op 13 februari 1969

– 534 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, collega's, ik verwijs naar het schriftelijke verslag. Ik doe dat ook voor het ontwerp van decreet dat we hierna bespreken. Die beide ontwerpen van decreet zijn namelijk door de minister samen ingeleid. We hebben ze unaniem goedgekeurd, zonder dat er een debat aan is gewijd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 534/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met de overeenkomst houdende oprichting van het Europees Laboratorium voor Moleculaire Biologie, opgemaakt in Genève op 10 mei 1973

– 535 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, collega's, zoals ik daarnet al zei, zijn beide ontwerpen van decreet samen door de minister voorgesteld. Ik denk dus dat het volstaat om, net als bij het vorige verslag, naar het schriftelijke verslag te verwijzen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 535/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid – 549 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Taeldeman, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed breng ik verslag uit over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Met voorliggend technisch ontwerp van decreet wil de Vlaamse Regering een decretale basis creëren voor de omzetting van de Europese Overstromingsrichtlijn van 23 september 2007 over de beoordeling en het beheer van overstromingsrisico's.

De Overstromingsrichtlijn vormt een aanvulling op de Europese kaderrichtlijn Water. Zij stelt een kader vast voor de beoordeling en het beheer van overstromingsrisico's om zo de mogelijke negatieve gevolgen voor de mens, het milieu, het culturele erfgoed en de economische bedrijvigheid te beperken. Minister Schauvliege lichtte de voornaamste krachtlijnen toe.

De omzetting in intern recht van het Vlaamse Gewest gebeurt door de Overstromingsrichtlijn te integreren in het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, met name door een afstemming van alle aspecten van het waterbeleid en dit in nauw overleg met de verschillende bevoegde waterbeheerders.

Er vindt ook een integratie plaats op het niveau van uitvoering bij de opmaak van plannen. De overstromingsrisicobeheersplannen worden geïntegreerd in de stroomgebiedbeheersplannen. Er is ook integratie voor de aanduiding van de bevoegde autoriteit: de Schelde- en Maascommissie op internationaal niveau en de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW) op Vlaams niveau.

Bij de inwerkingtreding van het decreet en uiterlijk voor 22 december 2010 zal de Vlaamse Regering beslissen om overstromingsgevaarkaarten en overstromingsrisicokaarten op te stellen overeenkomstig de bepalingen uit de Europese richtlijn.

Tijdens de algemene bespreking zijn een aantal aspecten verder verduidelijkt. De bestaande kaarten worden uiteraard gebruikt om er verder op te bouwen. Het is de bedoeling te vereenvoudigen en alles op elkaar af te stemmen. De doelstelling is om de door de richtlijn vastgestelde timing van 2015 te halen. De publieke consultatie is gegarandeerd via de procedures in het decreet Integraal Waterbeleid.

Minister Schauvliege bevestigde dat voor verlies van waarde door de afbakening een compensatie bestaat en dat de financiële middelen overal aangewend kunnen worden, ook in de door de Vlaamse Regering afgebakende gebieden.

Over de kostprijs voor de stroomgebiedbeheersplannen, met de nodige infrastructuurmaatregelen, zal de Vlaamse Regering zich binnenkort buigen.

Tot slot werd bevestigd dat er ook werk moet worden gemaakt van de vereenvoudiging van de bestaande procedures op het vlak van integraal waterbeheer. De minister stelde dat daarom alles nu ook geïntegreerd wordt in het bestaande decreet Integraal Waterbeleid en alle instrumenten op elkaar worden afgestemd.

De commissie Leefmilieu heeft unaniem het ontwerp van decreet aangenomen alsook de drie ingediende meerderheidsamendementen. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr. 549/3*)

– *De artikelen 1 tot en met 25 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het tweede Protocol bij het Verdrag van Den Haag van 1954 inzake de bescherming van culturele goederen in geval van een gewapend conflict, opgemaakt in Den Haag op 26 maart 1999 – 566 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer Hendrickx, verslaggever, heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, collega's, in de commissie Buitenlands Beleid werd vorige week het ontwerp van decreet houdende instemming met het tweede Protocol bij het Verdrag van Den Haag van 1954 inzake de bescherming van culturele goederen in geval van een gewapend conflict, na bespreking unaniem aangenomen.

Het gaat hier over roerende of onroerende cultuurgooederen die onder het Verdrag van Den Haag en zijn protocollen vallen, en die, in geval van een gewapend conflict, wegens hun onschatbare waarde bijzonder beschermd moeten worden. Strijdende partijen vielen in de loop van de geschiedenis immers zowel bij internationale als interne conflicten soms

doelbewust musea en monumenten aan om zo schade toe te brengen aan de identiteit, de cultuur en de geschiedenis van de beschaving van hun tegenstanders.

De bescherming van cultuurogoederen behoort zowel in vreedstijd als in geval van een gewapend conflict tot de essentiële plicht van de staten. Het cultureel erfgoed is immers de uiting van de identiteit van een volk.

De Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschappen en Cultuur (UNESCO) en andere intergouvernementele en niet-gouvernementele organisaties hebben het verdrag van 1954 geëvalueerd. Het werk van de deskundigen resulteerde in een ontwerp van tweede protocol bij het verdrag van 1954. Het thans voorliggende tweede protocol moet dan ook zorgen voor een grotere doeltreffendheid en voor meer universaliteit. Het tweede protocol is derhalve een aanvulling van het verdrag van 1954 met nieuwe verplichtingen. Het vormt geen amendement op of een wijziging van het basisverdrag. Het creëert daarentegen wel een nieuwe categorie van extra beschermde culturele goederen en sites. Die vallen onder een regime van ‘versterkte bescherming’. Deze categorie wordt gecreëerd ter vervanging van het slecht werkende systeem van de ‘bijzondere bescherming’. Elke partij moet een lijst voorleggen van de culturele goederen waarvoor zij de versterkte bescherming zal vragen. Om te komen tot een volledige lijst voor het federale België moet dus overleg worden gepleegd met de andere deelstaten, onder meer qua aantal, selectie en representativiteit.

Na een korte bespreking in de commissie werd het ontwerp van instemmingsdecreet unaniem aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 566/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens, de dames Liesbeth Homans, Valerie Taeldeman, Michèle Hostekint en Tinne Rombouts houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid
– 349 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 13

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Frank Creyelman, Christian Verougstraete, Johan Deckmyn en Pieter Huybrechts houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat de ontheffingen van de jaarlijkse belasting op niet-bebouwde percelen betreft
– 133 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Pieter Huybrechts, Wim Wienen en Stefaan Sintobin en de dames Marleen Van den Eynde, Katleen Martens en Agnes Bruyninckx-Vandenhoutd houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de stilzwijgende vergunningsbeslissing in eerste aanleg betreft
– 173 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Filip Dewinter houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de inplanting van religieuze bouwwerken betreft
– 273 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Pieter Huybrechts en Stefaan Sintobin en mevrouw Marleen Van den Eynde houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de herhuisvesting van permanente bewoners van weekendverblijven betreft
– 292 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Marino Keulen, de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem en Vera Van der Borgh en de heer Peter Gysbrechts houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de vrijstelling van de compensatieplicht bij ontbossing betreft
– 327 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Patricia De Waele houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de herhuisvesting van permanente bewoners van weekendverblijven betreft
– 377 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de voorstellen van decreet van de heren Vandaele, Ceyskens en Martens en de dames Homans, Taeldeman, Hostekint en Rombouts houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid, van de heren Creyelman, Verougstraete, Deckmyn en Huybrechts houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat de ontheffingen van de jaarlijkse belasting op niet-bebouwde percelen betreft, van de heren Huybrechts, Wienen en Sintobin en de dames Van den Eynde, Martens en Bruyninckx houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de stilzwijgende vergunningsbeslissing in eerste aanleg betreft, van de heer Dewinter houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de inplanting van religieuze bouwwerken betreft, van de heren Huybrechts en Sintobin en mevrouw Van den Eynde houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de herhuisvesting van

permanente bewoners van weekendverblijven betreft, van de heer Keulen, de dames De Vroe, Van Volcem en Van der Borgh en de heer Gysbrechts houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de vrijstelling van de compensatieplicht bij ontbossing betreft en van mevrouw De Waele houdende wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de herhuisvesting van permanente bewoners van weekendverblijven betreft, die door de commissie in samenhang zijn behandeld, met dien verstande dat het voorstel van decreet van de heren Vandaele, Ceyssens en Martens en de dames Homans, Taeldeman, Hostekint en Rombouts als basis voor de bespreking werd genomen.

Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Peeters, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Collega's, ik wil vermijden te herhalen wat de voorzitter heeft gezegd. Gemakshalve zal ik het dus over het voorstel van reparatiedecreet voor ruimtelijke ordening hebben.

Er liggen inderdaad zeven voorstellen voor: vier voorstellen van het Vlaams Belang, een voorstel van Open Vld, een voorstel van LDD en een voorstel van de meerderheid. Het meerderheidsvoorstel heeft uiteindelijk geleid tot de bespreking in de commissie. We hebben de voorstellen samengevoegd. De voorstellen van zowel het Vlaams Belang als van Open Vld en LDD zijn later opnieuw ingevoegd in de bespreking bij wijze van amendement.

Het is een technisch voorstel. Het is een voorstel van reparatiedecreet. Het volgt vrij snel na het in werking treden van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, die pas op 1 september 2009 in werking trad. Gelet op dat technisch karakter hebben we er in de commissie een hoorzitting aan gewijd. We hebben vier partijen gehoord: De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), De Raad voor Vergunningsbetwistingen, de Vlaamse Conferentie Bouw (VCB) en de Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning (VRP). Er werd ook een advies gevraagd aan de Raad van State.

Wat wordt er specifiek geregeld in dit reparatiedecreet? Zoals ik zei, zijn er een hoop technische details, maar die zijn niet allemaal even klein. Ik overloop het belangrijkste dat wordt gewijzigd.

Er is een specificering betreffende de stedenbouwkundig ambtenaar. Er zijn wijzigingen mogelijk op stedenbouwkundige voorschriften, bijvoorbeeld de regeling van fotovoltaïsche cellen in de dakhelling en de regeling voor onderhoudswerken. Het voorkeepsrecht wordt vastgesteld door de overheid zelf met een maximumduur van 15 jaar. Er gebeurt een aanpassing in het Wetboek van inkomstenbelastingen wat de planbatenregeling betreft.

Op het vlak van sociale huisvestingsmaatschappijen is in een regeling voorzien voor de bouwvergunning voor wegehuis. De verwijzingen naar het Bosdecreet zijn in de teksten opgenomen in plaats van steeds de teksten van het Bosdecreet te herhalen. Er wordt voorzien in uitbreidingsmogelijkheden voor zonevreemde instellingen voor jeugdwerk. Er is een correctie doorgevoerd in de koppeling bouwvergunning-milieuvergunning specifiek voor wat de melding betreft. Er is een verduidelijking ingebracht voor het verval van het planologisch attest als er na 1 jaar nog geen bouwvergunning is afgeleverd. Bij de behandeling van de bouwvergunningsaanvragen werden technische details aangepast over aanplakking, bekendmaking, handtekening, openbaar onderzoek en adviesaanvragen.

Wat betreft de werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen is er een praktische regeling getroffen zowel voor de taak van de voorzitter als van het personeel, de handtekeningbevoegdheid en het onderscheid tussen rolrecht en griffierecht. Er is een verfijning doorgevoerd op het vlak van de informatieplicht om misleidingen te voorkomen. Bij de Hoge

Raad voor het Handhavingsbeleid is de eenvoudige afdoening met één lid van de raad afgeschaft.

Er is een validatieregeling voor de gewestplannen en uitvoeringsplannen doorgevoerd die onder meer bepaald dat er geen decreet meer nodig is van het Vlaams Parlement, maar dat de beslissingen van de Vlaamse Regering voldoen. Er is ook een validatieregeling voor die gewestplannen en ruimtelijke uitvoeringsplannen belast met een vormfout op het vlak van adviesverlening door de regionale commissie van advies. Er is de validatieregeling voor de bijzondere plannen van aanleg (BPA) in uitvoering van eerdere onwettige gewestplanvoorschriften.

Ten slotte wordt hoofdstuk III van het decreet van 20 maart 2006 aangepast om een regeling te hebben op het vlak van de toebedeling van de oude dossiers aan de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (VLACORO) en de verdeling tussen de oude VLACORO, de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening - Onroerend Erfgoed (SARO) en de nieuwe VLACORO.

Er is een reeks van amendementen ingediend. Zoals ik zei, zijn er de eerder ingediende voorstellen van decreet, maar daarnaast zijn er ook bij monde van de heer Van Mechelen van Open Vld enkele nieuwe voorstellen geuit, onder andere geen termijnverlenging voor het voorkeurecht, de invoering van het projectuitvoeringsbesluit bij grotere projecten, vrijgestelde handelingen niet onderwerpen aan stedenbouwkundige voorschriften, de uitbreiding van de concordantiemogelijkheden tot de BPA's waar dat nu beperkt bleef tot de gewestplannen, meer mogelijkheden voor de deputatie voor het afhandelen van bouwberoepen, vlottere bouwmogelijkheden langs de openbare weg in woonuitbreidingsgebieden, afwijkingmogelijkheden laten doorwerken in de milieuvergunning, onderhoudswerken aan gedoogde of verjaarde bouwovertradingen, aanpassingen aan het verval van een verkavelingsvergunning en beperking van het administratief beroep voor een periode van 3 jaar als crisismaatregel.

Het Vlaams Belang heeft twee nieuwe amendementen ingediend bij monde van collega Huybrechts om de instandhouding in ruimtelijk kwetsbare gebieden te depenaliseren en een verjaring van 5 jaar toe te staan. Groen! heeft volgende amendementen ingediend. Het wilde het landschappelijk waardevol landbouwgebied opnemen als kwetsbaar gebied. Het stelde voor om het recht van voorkoop uit te breiden tot 25 jaar zoals de VVSG voorstelt. We waren tegen de validatieregeling en hebben voorgesteld om die te schrappen.

De amendementen die ingediend werden na de behandeling van het meerderheidsvoorstel werden in globo verworpen bij monde van de collega's Vandaele, Hostekint en Ceysens omdat nieuwe elementen werden ingevoegd in de tekst en het ging over meer dan over een louter technische reparatie.

Met dit verslag doe ik de waarheid geen geweld aan, denk ik, maar het is wel wat ingekort. Met betrekking tot de technische details en de stemmingen verwijs ik naar het schriftelijke verslag. Ik sta er ook op uitdrukkelijk de commissiesecretaris te bedanken voor zijn werk. De commissie verloor immers meer dan eens de trappers, en hij wist dan toch wel de stemmingen over artikelen in volgorde te houden en in goede banen te leiden.

Voorzitter, geachte leden, ik zou vervolgens het standpunt van Groen! over dit voorstel van decreet willen geven. Het is een reparatiedecreet, maar voor ons gaat het verder dan dat.

De voorzitter: Heeft de vergadering er bezwaar tegen dat Groen! eerst aan bod komt? Ik moet immers de volgorde van de partijen respecteren. *(Opmerkingen van de heer Bart Martens. Applaus)*

Doet u maar, mijnheer Peeters.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, wij zullen dit voorstel van decreet niet goedkeuren.

De voorzitter: We stellen voor dat u nu stopt. *(Gelach)*

De heer Dirk Peeters: We waren immers al niet tevreden met het vorige decreet met betrekking tot de ruimtelijke ordening. We vinden immers dat de open ruimte onvoldoende beschermd blijft. Ook vinden we dat het creëren van diverse administratieve rechtscolleges, zoals de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid en de Raad voor Vergunningenbetwistingen, rechtsonzekerheid creëert.

We vinden het ook jammer dat onze amendementen met betrekking tot waardevolle landbouwgebieden en de verlenging van het voorkeurecht niet werden aangenomen. We betreuren ten eerste dat de commissie niet meer heeft gedaan met het advies van de Raad van State, dat toch wel kritisch was over de validatieregeling. We betreuren dat die regeling toch is opgenomen, hoewel de Raad van State stelt dat we wat dat betreft op gespannen voet komen met het Verdrag van Aarhus en de Europese Plan-MER-richtlijn.

Als de Vlaamse Regering uitspraken van de Raad van State naast zich kan neerleggen, dan vinden we dat heel gevaarlijk. We vinden het wetgevend werk dat eraan voorafgaat belangrijker en willen de Raad van State respecteren, niet pareren.

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens: Voorzitter, minister, geachte leden, we zijn uiteraard blij dat dit voorstel van reparatiedecreet hier vandaag ter stemming voorligt. We hebben er maanden hard aan gewerkt in de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed. Het is dan ook altijd goed te zien dat dit werk wordt beloond doordat we het ter stemming kunnen voorleggen in de plenaire vergadering.

Eerst en vooral wil ik een verduidelijking geven over de timing ervan. We hebben in de commissie een aantal bemerkingen gekregen over de commissie-Sauwens en de commissie-Berx, die hun werkzaamheden, als ik het me goed herinner, eind februari hebben afgerond. Men heeft ons gevraagd waarom een aantal elementen ervan niet mee zijn opgenomen in dit voorstel van reparatiedecreet. Het uitgangspunt van dit voorstel was het rechtzetten van een aantal anomalieën of kleine technische foutjes in het eind vorige legislatuur goedgekeurde decreet met betrekking tot de ruimtelijke ordening. We hebben er dan ook heel bewust voor gekozen om de conclusies van de commissie-Sauwens en de commissie-Berx niet op te nemen in dit voorstel van decreet. We zijn er trouwens van overtuigd dat die aanbevelingen binnen het korte tijdsbestek van enkele maanden niet in decretaal werk konden of kunnen worden vertaald.

Ik wil een aantal elementen van dit voorstel van decreet belichten die de CD&V-fractie belangrijk vindt. Het lijkt me overbodig om hier alle technische aanpassingen te overlopen. Wat tot ergernis heeft geleid bij menig lokaal bestuurder, was natuurlijk het feit dat aankondigingen van een vergunning volledig moesten worden aangeplakt. Dat zetten we vandaag recht.

Voor de zonnepanelen is er ook veel verbeterd. In het verleden hebben we al eens geprobeerd om ze vrij te stellen van vergunning. Er was ook nog de problematiek van afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften waarin dakbedekking in oudere verkavelingen was vastgelegd. Het gaat om ongeveer de helft van alle aanvragen voor zonnepanelen. Deze anomalie is rechtgezet.

Ten slotte doen we met dit voorstel ook een inspanning om de verkoop van woningen te vereenvoudigen zonder de bescherming van eventuele kopers af te bouwen. Zowel particuliere verkopers als professionelen kunnen hierdoor al publiciteit voor hun vastgoed maken, terwijl ze nog wachten op de stedenbouwkundige inlichtingen, die weliswaar al aangevraagd moeten zijn.

Voorzitter, dit waren onze bemerkingen. Wij steunen uiteraard dit voorstel van decreet.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Voorzitter, minister, collega's, vorig jaar keurde dit Vlaams Parlement een omvangrijk wijzigingsdecreet op de ruimtelijke ordening goed. Sindsdien is deze wetgeving tot de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening herdoopt. Na iets meer dan een jaar dus spreken we ons vandaag uit over een nieuwe batterij wijzigingen en aanvullingen.

Het moet gezegd: bepaalde wijzigingen en aanvullingen zijn te verdedigen. Perfectie is niet van deze wereld, bijgevolg zijn aanpassingen van decreten nooit uit te sluiten. Zo ook wat betreft de huidige vorm van de nog jonge Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Bovendien was het ook zo dat cruciale actoren uit het veld zoals steden en gemeenten de decreetgever enkele suggesties ter zake deden. Om die redenen kunnen bepaalde voorgestelde aanpassingen als legitiem worden beschouwd.

Toch is onze fractie van oordeel dat sommige aanpassingen zoals opgenomen in het voorstel van decreet onnodig, dan wel ontoereikend zijn, terwijl andere aanpassingen, die even nodig zijn, niet worden opgenomen in het wijzigingsdecreet. Ik overloop samen met u onze voornaamste opmerkingen bij het voorstel van decreet, zoals we ze ook in amendementvorm tijdens de werkzaamheden in commissie hebben ingediend.

Zo gaan wij totaal niet akkoord met het verlengen van de termijn voor de uitoefening van het voorkeepsrecht van 8 tot 15 jaar. Dat betekent zelfs een verdrievoudiging ten opzichte van de initiële termijn van 5 jaar, zoals ingeschreven in het oorspronkelijke decreet van 18 mei 1999. Met de Vlaamse codex van vorig jaar was een aanvaardbaar compromis van 8 jaar tot stand gekomen. Een bijkomende verlenging van de voorkeeps termijn zal eerder een rem zetten op valabele private investeringsprojecten en zal overheden aanzetten tot een afwachtende houding. Het kan niet de bedoeling zijn om een ontwikkelaar 15 jaar te laten wachten vooraleer hij rechtszekerheid krijgt over de realisatie van zijn project. Om die reden kunnen wij deze verlenging tot 15 jaar niet steunen.

Onze fractie is ook voorstander van de invoering van de figuur van het Projectuitvoeringsbesluit voor grootschalige stedenbouwkundige projecten, naar het model van de Nederlandse Crisis- en Herstelwet. De Nederlandse figuur van het Projectuitvoeringsbesluit betreft een voor de bouwpraktijk belangrijke regeling voor projecten met meer dan 12 woningen. Voor de concrete toelichting verwijs ik naar de hoorzitting omdat het mij vandaag te ver zou leiden.

Collega's, in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd de mogelijkheid gecreëerd om in alle plannen van aanleg van de typevoorschriften die gelden voor de daarmee overeenstemmende categorieën van gebiedsaanduiding af te wijken. Het gaat om het artikel 4.4.9. Dit wordt aangepast en wij betreuren dit. In de beleidsnota van de minister van Ruimtelijke Ordening wordt vooral beklemtoond dat ruimtelijke ordening niet statisch maar dynamisch moet zijn. De aanpassing van dit artikel vinden wij een enorme belemmering voor de dynamiek in de planning.

Zo wordt bijvoorbeeld een oplossing geboden voor de inplanting van windturbines in een agrarisch gebied, aangewezen op een plan van aanleg. Normaliter is dergelijke inplanting niet mogelijk, doch er kan toepassing worden gemaakt van typevoorschriften voor de landbouwgebieden. Onder bepaalde voorwaarden kan men toch groene energie in landbouwgebieden toelaten.

Het voorstel van decreet beperkt deze concordantiemogelijkheid nu tot gewestplannen. In BPA's zou deze waardevolle mogelijkheid niet meer gelden, waardoor de lokale besturen een interessant instrument voor de inplanting van infrastructuur verliezen. Om die reden staan wij dan ook niet achter deze bepaling in het voorstel van decreet.

De Open Vld-fractie is er ook voorstander van dat de deputatie bij het behandelen van een beroep over dezelfde beoordelings- en afwijkingmogelijkheden beschikt als het college van burgemeester en schepenen en zo het nodige kan doen om de in eerste aanleg begane formele

onvolkomenheden recht te zetten. Dit is een gemiste kans. Zo zou de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening verduidelijken dat de deputatie het nodige kan doen om formaliteiten die in eerste aanleg zouden zijn miskend, zoals het opvragen van bepaalde adviezen of het organiseren van een openbaar onderzoek, recht te zetten. Door dit niet in het wijzigings-decreet te voorzien, mist dit parlement de kans om de procedures te vereenvoudigen en de rechtszekerheid te vergroten.

Een ander probleem heeft betrekking op de gevolgen van het juridische statuut in de ruimtelijke ordening op juridische verplichtingen uit andere beleidsdomeinen, zoals de milieuvergunning. Onze fractie is er voorstander van om bedrijven wier basisuitrusting vergund geacht is de mogelijkheid te geven een milieuvergunning te krijgen voor elke constructie op de bedrijfssite. Dit zou voor veel bedrijven een oplossing kunnen betekenen. Ook hier stond onze fractie alleen.

Collega's, onze fractie wou ook een andere onduidelijkheid uit de wereld helpen: de onduidelijkheid met betrekking tot werken aan constructies waarbij de bouwovertreiding verjaard is. In de codex werd vorig jaar ingeschreven dat constructies die aangetast zijn door een misdrijf, doch waarbij ofwel de door de rechter bevolen bouw- of aanpassingswerken zijn uitgevoerd ofwel de door de rechter bevolen meerwaardevergoeding is betaald ofwel de in een minnelijke schikking vastgestelde plichten zijn uitgevoerd, door de overheid moeten worden gedoogd. Die gedoogregeling werd door de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening expliciet uitgebreid naar gevallen waarin de overtreder zich volledig heeft gedragen naar de verplichtingen die door een minnelijke schikking worden vastgelegd. De constructies die met toepassing van het voorgaande gedoogd worden, zijn weliswaar geen vergunde constructies, ook al is het in principe mogelijk om een regularisatievergunning aan te vragen.

Minder duidelijk is echter het lot van constructies die getroffen zijn door een stedenbouwkundige inbreuk die wegens de verjaring ervan geen voorwerp meer kan uitmaken van een herstellvordering van overheidswege. Dergelijke constructies worden ook noodzakelijkerwijs gedoogd maar vallen niet onder het voorgaande aangezien geen sprake is van krachtens een herstellvonnis of een minnelijke schikking uitgevoerde werken of van betaalde meerwaarde-sommen. Om deze belangrijke leemte op te vullen, hadden wij voorgesteld dat onderhoudswerken aan verjaarde constructies geen stedenbouwkundig misdrijf uitmaken. Het gaat daarbij enkel om onderhoudswerken, wat volledig strookt met de filosofie van de codex. Jammer genoeg is de meerderheid hiervoor niet te vinden.

Beste collega's, ten slotte stellen wij ook voor om een crisismaatregel in te voeren. Deze maatregel bestaat erin dat vergunningen gedurende een periode van 3 jaar niet door middel van een administratief beroep bij de deputatie kunnen worden bestreden door de stedenbouwkundige ambtenaar en de adviserende instanties als zij tijdig hun advies hebben afgeleverd tijdens de procedure in eerste aanleg. Dit zou niet gelden voor het beroep dat louter gegrond is op stedenbouwkundige of verkavelingsvoorschriften. Deze crisismaatregel heeft tot doel procedures te versnellen en bouwprojecten te realiseren, waardoor het economisch weefsel opnieuw kan worden versterkt. In het huidige economische klimaat geen slecht idee, me dunkt. Maar ook hier dacht de meerderheid er anders over.

Collega's, om af te ronden wil ik namens onze fractie stellen dat we met dit voorstel van decreet meer konden doen. De voorstellen, bijvoorbeeld, die door onze fractie in amendementvorm werden gedaan, zijn niet bepaald van een dergelijke verregaande aard dat ze met ideologische principes botsen. Integendeel, enkele van onze voorstellen zouden belangrijke problemen die vandaag nog bestaan, uit de wereld kunnen helpen. Met andere woorden, de meerderheid had onze voorstellen evengoed kunnen steunen.

Daarnaast konden we belangrijke maatregelen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inschrijven ter bestrijding van de economische crisis. Elke maatregel ter ondersteuning en ter versterking van onze economie, hoe bescheiden ook, heeft zijn belang. Zo ook in het

beleidsdomein Ruimtelijke Ordening. Jammer genoeg zien de meerderheidsfracties dit niet in. Onze fractie zal zich dan ook onthouden bij de stemming over het voorstel van decreet.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, collega's, het moet gezegd dat dit voorstel van decreet een technisch reparatiedecreet is, dat op heel veel punten kleine reparaties aanbrengt, 1 jaar na de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, die we op het einde van de vorige legislatuur hebben goedgekeurd. We hebben gemeend dat er na een klein onderhoud al wijzigingen nodig waren. Ik begrijp het ongeduld van sommige collega's die zeggen dat hier meer had ingezet.

In de commissie-Sauwens hebben we heel wat aanbevelingen gedaan die tot grondiger wijzigingen van de wetgeving op de ruimtelijke ordening zullen moeten leiden, maar we wilden niet de leerling-tovenaar spelen en nu al zelf aanbevelingen in decreten omzetten. We wachten op de aanzetten van de regering in opvolging van de commissie-Sauwens en -Berx.

We zijn niet over één nacht ijs gegaan met de vele aangebrachte reparaties. We hebben hoorzittingen gehouden met vertegenwoordigers van de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten, van de Vlaamse Confederatie Bouw, van de Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning. We hebben heel veel van hun opmerkingen gehonoreerd in amendementen die op het voorstel van decreet zijn ingebracht en aangenomen.

Het geheel dat vandaag ter stemming voorligt, zal niet zonder gevolg blijven voor de burger. Er zijn belangrijke wijzigingen die het de burger gemakkelijker zullen maken om te investeren in zonnepanelen. De vorige codex voorzag al in een vrijstelling van stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van zonnecollectoren en zonnepanelen, die zijn geïntegreerd in het dakvlak. Zonnepanelen die een paar centimeter boven en parallel met het dakvlak zijn gemonteerd, worden ook als geïntegreerd in het dakvlak beschouwd. Zonnepanelen worden iets boven het dakvlak gemonteerd om redenen van efficiëntie.

De vrijstelling van stedenbouwkundige vergunning was niet van toepassing in verkavelingen of bestemmingen waar in de verkavelingsvoorschriften was opgelegd dat de dakbedekking uit bepaalde materialen moest bestaan, bijvoorbeeld uit dakpannen of leien. We hebben nu voorzien in een soort interpretatief artikel dat de plaatsing van zonnepanelen of -boilers die zijn geïntegreerd in het dakvlak, moet worden beschouwd als niet afwijkend van de stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften, tenzij die het plaatsen van zonnepanelen uitdrukkelijk verbieden of regelen.

We hebben een belangrijke administratieve hinderpaal uit de weg geruimd voor het plaatsen van zonnepanelen, ook in verkavelingen en bestemmingen, waarin de stedenbouwkundige voorschriften bepaalde dekkingsmaterialen opleggen. Nu kon dat ook, maar moest men een tijdrovende afwijkingsprocedure doorlopen en een stedenbouwkundige vergunning aanvragen vooraleer men tot de plaatsing van zonnepanelen of -boilers kon overgaan.

Het is een geheel van kleine, technische wijzigingen, die niet zonder gevolg zullen blijven voor de burger en die hinderpalen, zoals investeringen in duurzame energievoorzieningen, uit de weg zullen ruimen.

Het heeft natuurlijk geen zin hier in te gaan op alle kleine wijzigingen die in het voorstel van decreet zijn opgenomen. De geïnteresseerden kunnen het verslag van de commissiewerkzaamheden lezen.

Het spreekt in elk geval voor zich dat onze fractie het voorliggend voorstel van decreet morgen zal goedkeuren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, we hebben daarnet al voor de heer Peeters geapplaudisseerd. Ik wil hem echter nog eens bedanken voor het verslag dat hij van de besprekingen van deze complexe materie heeft opgesteld.

Op het einde van de vorige legislatuur is de nieuwe Codex Ruimtelijke Ordening goedgekeurd. Al snel is echter gebleken dat er enkele onduidelijkheden in de tekst waren geslopen en dat enkele bepalingen voor de decentrale besturen, gemeenten en provincies moeilijk uitvoerbaar waren. Een voorbeeld hiervan zijn de aanplakkingen.

Het Vlaams Parlement heeft geoordeeld dat dit snel moest worden gerepareerd. Een aantal juridisch-technische verbeteringen moesten worden doorgevoerd. Een aantal anomalieën en tegenstrijdigheden moesten worden weggewerkt. Verduidelijkingen moesten de rechtszekerheid ten goede komen.

Uiteindelijk heeft een en ander toch wat tijd in beslag genomen. Er zijn hoorzittingen georganiseerd. Hoewel dit strikt genomen eigenlijk niet nodig was, is tevens de Raad van State om advies gevraagd.

Om te vermijden dat de inhoudelijke discussies die tijdens de vorige legislatuur zijn gevoerd, opnieuw zouden worden gevoerd en om te vermijden dat zaken waarover een jaar voordien een parlementaire meerderheid tot stand was gebracht, opnieuw op de helling zouden worden geplaatst, hebben we ons bewust tot technische reparaties beperkt. Dit is meteen het antwoord op de vraag waarom de reparaties niet verder gaan en waarom, bijvoorbeeld, al niet een paar conclusies van de ad-hoccommissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten worden geïmplementeerd.

We hebben ons bewust beperkt tot enkele technische reparaties binnen de krijtlijnen van de bestaande codex. De opmerkingen van mevrouw Van Volcem hebben me dan ook enigszins verbaasd. Open Vld is de auteur van de oorspronkelijke codex. Nu wil Open Vld meer repareren dan wij. Er is in dit verband naar de projectuitvoeringsbesluiten verwezen. Aangezien dit verder gaat dan technische reparaties, zijn we hier niet op ingegaan.

Desondanks gaat het hier om belangrijke reparaties. Ik geef enkele voorbeelden. De gemeenten kunnen makkelijker een intergemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar aanduiden. De duur van het voorkeepsrecht door de plannende overheid kan in een ruimtelijk uitvoeringsplan worden bepaald. Er is wel een maximum. We hebben hierbij voor de gulden middenweg gekozen. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vroeg 25 jaar. Het is 15 jaar geworden. In bepaalde omstandigheden kunnen plannen in beroep worden aangepast. De plaatsing van zonneboilers en -panelen wordt in een aantal gevallen vergemakkelijkt. Er komt een aanpassing met betrekking tot het verval van planologische attesten. Er komt duidelijkheid over de strafbaarheid van vrijgestelde handelingen die strijdig zijn met de lokale voorschriften. Er komt een oplossing voor de vergunningen voor semipublieke rechtspersonen. De onafhankelijkheid van de stedenbouwkundig ambtenaar wordt helder. De delegatiebevoegdheid naar het gemeentepersoneel wordt beter omschreven. De aanplakking wordt vereenvoudigd. De bepalingen over de werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en over de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid worden verfijnd. De gunstige regeling voor aanvragen in woonuitbreidingsgebieden wordt verruimd. De regeling betreffende het verval van verkavelingen is bijgesteld.

Wij vragen het Vlaams Parlement deze reeks volgens ons noodzakelijke aanpassingen goed te keuren.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, ik wens van de gelegenheid gebruik te maken om mijn voorstel van decreet betreffende een betere regeling voor de herhuisvesting van de permanente bewoners van weekendverblijven even toe te lichten. Het is jammer dat dit voorstel van decreet in de commissie niet is aanvaard. Dit is nochtans een kans om een aantal

anomalieën weg te werken. Het is mogelijk dat ons constructief voorstel van decreet tijdens de lunchpauze nog even zal worden besproken. Ik reken dan ook op wat meer gezond verstand tijdens de stemming.

De problematiek van de weekendverblijven is genoegzaam bekend. Voor de eigenaars van weekendwoningen bestaat al jaren een grote rechtsonzekerheid. Voor alle duidelijkheid wil ik eerst bevestigen dat mijn voorstel van decreet enkel op de vergunde constructies slaat.

De decreetgever heeft aan die rechtszekerheid weliswaar tegemoet willen komen, maar volgens mij en mijn fractie op een niet voldoende wijze.

Op 1 september 2009 is het aangepaste decreet Ruimtelijke Ordening onder de noemer Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in werking getreden. Die regelgeving bepaalt voor de permanente bewoning van weekendverblijven een uitdovend woonrecht als basisprincipe. Permanente bewoners van weekendverblijven kregen in afwachting van hun herhuisvesting een verlenging van hun tijdelijke woonrecht, nog tot 2029.

De voormelde bepaling staat haaks op het uitgangsprincipe dat de decreetgever met betrekking tot de permanente bewoning van weekendverblijven in de Vlaamse codex wou implementeren, namelijk het – weliswaar tijdelijke – gegarandeerde woonrecht voor bewoners van vergunde weekendverblijven. In hoofdstuk 5 van de Vlaamse codex wordt dat uitdovende woonrecht beschreven. De passus luidt als volgt: “Permanente bewoners van weekendverblijven zijn ertoe gehouden in te gaan op het eerste aanbod tot herhuisvesting van overheidswege op straffe van verval van hun woonrecht.” Dat betekent, collega’s, dat de bewoners van weekendverblijven niet de vrije keuze hebben die door de overheid normaal wordt aangeboden om een herhuisvesting te weigeren. Als zij wel weigeren, verliezen zij hun tijdelijke woonrecht.

We kunnen besluiten dat in dat bepaalde artikel de logica van de decreetgever wordt verlaten. De vigerende regeling specificeert immers geen voorwaarden waaraan het herhuisvestingsaanbod moet voldoen. Dat stelt de betrokkenen bloot aan mogelijke willekeur, want het laat een te ruime mogelijkheid open om bewoners die van het tijdelijke woonrecht genieten, te herhuisvesten onder de dreiging van het verlies van hun tijdelijke woonrecht.

Het woonrecht gaat de facto verloren wanneer een bewoner of een betrokkene zich, handelend als goede huisvader of huismoeder, inschrijft voor een sociale woning. Hij kan met andere woorden het slachtoffer worden wanneer hij zelf vooruitziend is. Diezelfde betrokkene beschikt niet over dezelfde rechten als bijvoorbeeld elke andere persoon die op een wachtlijst van sociale huisvestingsmaatschappijen staat. Wij vinden dat een flagrante discriminatie. De betrokkene riskeert een woning aangeboden te krijgen die absoluut niet tegemoetkomt aan zijn/haar behoeften of die het harmonisch functioneren van het gezin dreigt te ontwrichten en zo verder.

Om die discrepantie in de regelgeving te verhelpen en om een eenduidig en transparant kader te scheppen waardoor eigenaars van weekendverblijven hun woonrecht kunnen blijven uitoefenen, heb ik dit voorstel ingediend. Het voorstel van decreet wil deze mensen, die het slachtoffer worden van hun eigen vooruitziendheid, hetzelfde recht geven als elke andere persoon die op een wachtlijst staat van sociale huisvestingsmaatschappijen. Het feit dat de decreetgever in eerste instantie aan de eigenaars een volwaardig woonrecht toekent tot 2029, maar even later in hetzelfde artikel stelt dat de eigenaars verplicht zijn in te gaan op eender welk voorstel, is op zijn minst contradictorisch en verwarrend te noemen.

Het toekennen van het uitdovende woonrecht is al strikt geregeld met een aantal voorwaarden. Zo moet een weekendverblijf uiteraard vergund zijn, anders geldt het woonrecht niet. Zo moet de woning zelf voldoen aan een zekere woonkwaliteit, zoals besproken in de Vlaamse Wooncode.

Daarenboven moet men minstens een jaar ingeschreven zijn in de gemeente. Men mag niet over andere eigendommen beschikken.

Wij hebben daarom geconcludeerd dat de bewuste passus in het artikel 5.4.3, paragraaf 2, eerste lid, van de codex, niet strookt met de logica van het decreet. Het is zelfs paradoxaal en discriminerend, praktisch niet toepasbaar en maatschappelijk niet opportuun. Via onderhavig voorstel van decreet wordt dan ook beoogd die bepaling vervat in deze passus integraal te schrappen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Vandaele, Ceyskens en Martens en de dames Homans, Taeldeman, Hostekint en Rombouts houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr. 349/13*)

– *De artikelen 1 tot en met 64 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmorgen.

We komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.33 uur.*

■

